Loc pentru dedicație

Scrie un mesaj
pentru cel care va primi cartea.
Dacă e pentru tine, cu atât mai mult
te invit să-ți scrii un gând frumos.

Victor Miron (n. 1985) este un idealist plin de inițiativă, tânăr antreprenor și cel care a pornit campania de promovare a lecturii "Cărțile pe față". Este autor narator în povestea Service-ului Auto IOVI, a inițiat campania de încurajare a bunelor maniere în trafic numită „Pe drumul cel bun", și este fondator a mai multor startup-uri în tehnologie: UseTogether, appFavorit.es și verificmasina.ro. A fost de asemenea desemnat ca Social Media Influencer de către Book of success.

Victor Miron

Cărţile pe faţă

Editura RISOPRINT
Cluj-Napoca • 2014

© 2014 RISOPRINT

Toate drepturile rezervate autorului şi Editurii Risoprint.

*Editura **RISOPRINT** este recunoscută de C.N.C.S. **(Consiliul Naţional al Cercetării Ştiinţifice)**. Pagina web a CNCS: www.cncs-uefiscdi.ro*

Opiniile exprimate în această carte aparţin autorului şi nu reprezintă punctul de vedere al Editurii Risoprint. Autorul îşi asumă întreaga responsabilitate pentru forma şi conţinutul cărţii şi se obligă să respecte toate legile privind drepturile de autor.

Toate drepturile rezervate. Tipărit în România. Nicio parte din această lucrare nu poate fi reprodusă sub nicio formă, prin niciun mijloc mecanic sau electronic, sau stocată într-o bază de date fără acordul prealabil, în scris, al autorului.
All rights reserved. Printed in Romania. No part of this publication may be reproduced or distributed in any form or by any means, or stored in a data base or retrieval system, without the prior written permission of the author.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
MIRON, VICTOR
Cărţile pe faţă / Victor Miron. - Cluj-Napoca : Risoprint, 2014
ISBN 978-973-53-1378-4

021

Director editură: GHEORGHE POP
Consilier editorial: MIRCEA DRĂGAN
Design copertă: AUREL MARIAN

Ilustraţii de MAIA MAIRONI

Tiparul executat la:
S.C. ROPRINT® S.R.L.
400 188 Cluj-Napoca • Str. Cernavodă nr. 5-9
Tel./Fax: **0264-590651** • roprint@roprint.ro
430 315 Baia Mare • Piaţa Revoluţiei nr. 5/1
Tel./Fax: **0262-212290**

Doamnei profesoare Maria Muthu,
căreia îi mulțumesc pentru că m-a făcut cititor.
Vă regăsesc printre rândurile fiecărei lecturi.

Cultura este una dintre priorităţile şi preocupările noastre principale. Încurajăm astfel de campanii de promovare a lecturii.
Să descoperi o cetate e similar cu descoperirea unei cărţi bune: ambele te duc într-o altă lume şi ambele îi înfrumuseţează pe vizitatorii lor.

Primăria Alba Iulia

CUVÂNT ÎNAINTE

Autobiografică, stenică, dezideративă ("să reuşim să facem din citit un sport naţional") şi de-a dreptul imperativă ("Vreau să punem cărţi în autobuzele din Cluj") această surprinzătoare *poveste a mecanicului care (re)aduce cartea* are ingenuitatea dar şi francheţea internauţilor de pe Facebook. Iată, semnul inventat de carte – etalând invitaţia la lectură – sau imaginile foto cu "mecanicul" ascuns parcă după filele unei cărţi deschise dar cu titlul la vedere întorc pe dos apatia aproape generalizată faţă de cartea pe suport de hârtie, chiar o dinamitează aici, în pledoaria emoţionantă din **Cărţile pe faţă.** Tonul, înrudit întrucâtva cu acela al beatnik-ului Kerouac din romanul **Pe drum**, are prospeţimea şi relieful confesiunii la persoana întâi. Astfel, autoconvingerea dintr-un enunţ precum "dacă nu mai pun mâna pe volan măcar să pun mâna pe o carte" este prelungită într-o aproape eroică şi lăudabilă "campanie de promovare a cititului" şi intitulată **Cărţile pe faţă** pe un portativ diferenţiat (plasarea cărţii în atelierele mecanice, în saloanele medicale, apelul la primarul municipiului ş.a.) ce impresionează nu numai prin sinceritatea

dezarmantă dar şi, cum afirmam, prin directeţea exprimării. Iar dedicaţia, din exergă, adresată unei profesoare de excepţie, certifică adevărul că semenii noştri, care au dispărut fizic, trăiesc în memoria afectivă şi intelectuală a celor care i-au cunoscut. Mai mult, o recunosc în filigranul acestui veritabil credo enunţat de Victor Miron, absolvent al unui institut tehnic şi căruia cultura îi antrenează, tonic, "muşchiul admiraţiei". Aşadar, "când citesc o carte adevărată de fapt practic un ritual. O deschid şi intru în altă lume unde călătoria îmi este consemnată prin gestul, aproape ceremonial, de a da pagina. Tot o celebrare este şi să merg la un concert; mă îmbrac corespunzător şi intru în altă lume în faţa scenei". Autorul intuieşte, în realitate, un paradox al artei: ea propune sau impune o alteritate a fiinţei dar cu finalitatea regăsirii sinelui nostru, mai îmbogăţit, mai deschis universului în care trăim, indiferent că citim un text literar, că privim o operă plastică sau că ascultăm o creaţie muzicală. Or, îndemnul „întreabă-te în ce fel eşti creativ" alimentează şi speranţa regăsirii, în c a r t e a dintotdeauna, adică în a memoria persoanei şi a lumii.

Prof. univ. dr. Mircea Muthu

ACTUL 1
BOOK SELFIE IS A SELFIE WITH A CAUSE

Doi prieteni se întâlnesc în parc. Unul dintre ei stătea pe o bancă, iar câinele lui stătea în apropiere, pe iarbă scheunând tot mai tare. Prietenul fără câine îl întreabă pe celălalt:

– De ce face aşa urât câinele tău? Ce a păţit?

– Nimic. Doar că s-a aşezat pe o scândură care are un cui în ea.

– Şi de ce nu se mută, dacă stă pe un cui?

– Ei, de ce... Pentru că nu îl doare încă suficient de tare.

Capitol dedicat prietenilor de la librăria
Bookstory

La începutul lui 2014, pe mine m-a durut suficient de mult faptul că nu mai citeam. Era o perioadă cu foarte multe schimbări pentru mine, atât profesional, cât şi personal. Mă despărţisem de prietena de atunci, după o relaţie de un an şi jumătate şi mă întorceam la Iovi, ca activitate principală, după ce mai multe proiecte din zona de tehnologie nu evoluaseră aşa cum am sperat eu.

A fost un cumul de noutăţi la început de an. De exemplu, pentru prima dată în viaţa mea locuiam singur. Până la 25 de ani am locuit şi cu ai mei, şi cu fratele meu. De la 25 de ani încolo, am locuit doar cu al meu super-minunat frate, Ionuţ. Sunt în continuare de acord că „sharing is caring", dar e minunat să locuieşti singur :).

Cum spuneam, la începutul anului, eram într-o perioadă în care simţeam că e cazul să mă mişc, să-mi schimb perspectiva. Era clar că, pe undeva, ceva nu făcusem chiar bine. Ceva îmi scăpa.

Nu aveam idee în ce direcţie să merg pe niciunul dintre planurile vieţii. În schimb, ce aveam era timpul. Fără relaţie şi fără o activitate profesională frenetică, am avut din nou un timp doar al meu. Şi am (re)început să citesc.

În plus, era şi foarte frig afară şi, deci, nu aveam ce să fac decât să stau în casă.

Cartea care m-a pus în mişcare a fost *Cum îţi vei măsura viaţa*, de Clayton M. Christensen. Am citit-o gratuit, la Cărtureşti. E frumos la ei: deschis până târziu şi uşor de găsit locuri de parcare. Mai nou, au pus şi prelungitoarele de curent pe care i-am rugat să le monteze.

Citind cartea de mai sus, m-am convins şi mai mult de adevărul zicalei „Diferenţa dintre cine eşti acum şi cine vei fi peste cinci ani sunt cărţile pe care le vei citi şi oamenii pe care îi vei cunoaşte".

Pe scurt, mi-am adus aminte că-mi face bine să citesc şi am început să fac mai multe acţiuni prin care să-i corup şi pe cei din jurul meu să citească mai mult. Iar despre asta e toată cartea de faţă. Mulţumesc.

Am glumit, nu scăpaţi aşa uşor.

Interesant este că primul pas înspre a promova lectura prin *Cărţile pe faţă* a fost pentru ceva care se va concretiza abia în actul 3 al campaniei. *Dar toate detaliile la actele lor* (un act reprezintă atât o acţiune în cadrul campaniei, cât şi un capitol din această carte).

Am fost inspirat să îmi dau *Cărţile pe faţă* de către Adela Mureşan. Ea a ţinut un discurs la Toastmasters Cluj, în care combătea principalele motive pentru care lumea nu citeşte.

Titlul discursului era *Cu cărţile pe faţă*. **http://bit.ly/discurs-adela**

Eu am luat în serios recomandarea ei şi mi-am făcut o poză cu mine citind cartea *Casa somnului*, de Jonathan Coe. Cartea o împrumutasem tot de la Adela. Mi-am pus acea poză ca fotografie de profil pe Facebook. Asta s-a întâmplat în 22 ianuarie 2014.

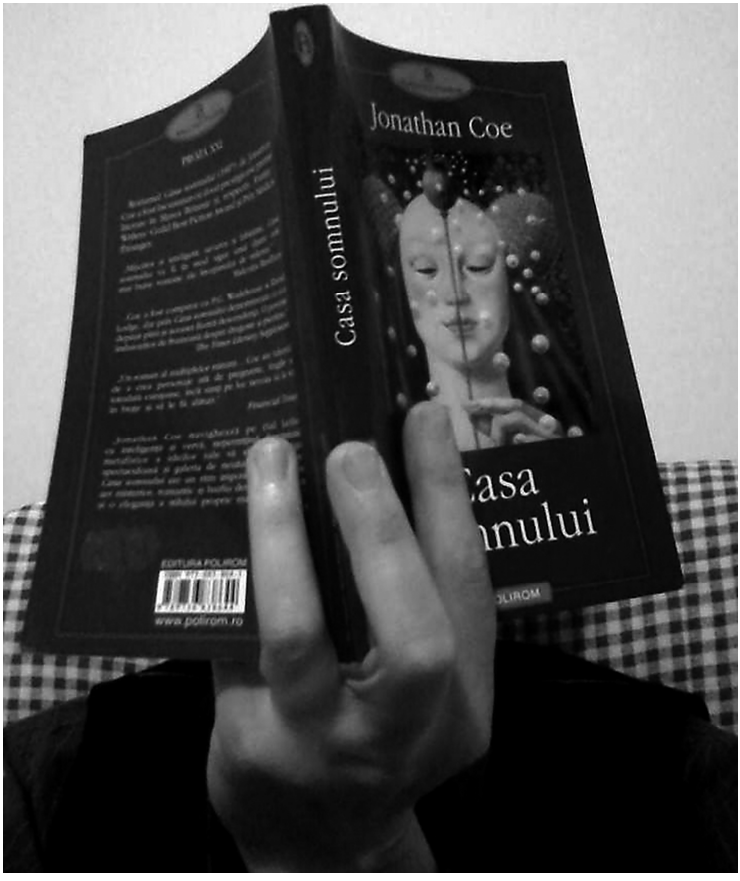

Jonathan Coe
Casa somnului

În descrierea pozei am scris:

„Cărţile ne hrănesc într-un mod mult mai interesant decât mâncarea.

Suntem şi ceea ce lecturăm.

Cărţile pe care le citesc mă reprezintă mult mai mult decât trăsăturile feţei sau freza.

Hai să lansăm conceptul de *book selfie*: selfie în care să avem fața cufundată într-o carte :). Cine se mai joacă?

Books are a type of food a lot more interesting than just regular meal.

We are what we read.

Books tell more about me than my physical appearance.

Let's start the *book selfie* movement. Who else is willing to play?

#wearewhatweread #cartilePeFata"

Nu ştiu exact de ce am scris şi în engleză, presupun că mi-am imaginat că nenumăraţii mei prieteni străini vor fi foarte curioşi să afle detalii despre poza mea (#autoironie).

Adevărul e că mă săturasem să văd pe Facebook atât de multe poze cu pisici, cu mâncare şi cu avioane. Ştiu de butonul de *Unfollow* şi îl folosesc zilnic, însă butonul de *Adaugă conţinut*

mai fain nu l-am găsit (cred că încă nu a fost implementat). Într-un fel, asta am sperat să fac punându-mi poza cu mine citind. Să introduc în *news feed*-ul meu mai multă informaţie interesantă.

Majoritatea prietenilor mei de pe Facebook au vârstă apropiată de a mea (± 5 ani). Majoritatea dintre ei au citit la un moment dat, mai ales prin liceu. Unii dintre ei citesc şi acum, unii chiar mai mult de o carte pe lună. Mai trebuia doar să-i conving să posteze şi pe reţelele de socializare despre cărţile pe care le citesc acum sau care le-au făcut bine de-a lungul timpului.

Marele meu gest de a-mi da cărţile pe faţă pe Facebook a fost minunat, doar că a rămas ignorat de aproape toată lumea :). Acum râd, dar atunci nu prea am făcut-o. Adică eu fac o declaraţie atât de fainã şi mă aleg cu doar 6 like-uri? #autoironie

După această primă dare a Cărţilor pe faţă, am început să am mai mult curaj şi să vorbesc cu oamenii din jurul meu despre cărţi. N-a fost nici măcar unul care să spună că e rău să citeşti. Cei care nu citeau spuneau că n-au timp. Văzând că nu sunt chiar cu totul ridicol în strădania de a promova lectura, am continuat.

La a doua carte „pe faţă", am mers şi mai departe, am iterat, ca să spun aşa. Nu doar că mi-am făcut un *book selfie* cu ea, ci am şi postat-o

ca poză de profil. Am început să scriu în comentariile de la acea poză pasajele din carte care-mi plăceau în mod deosebit. Pasaje memorabile, asemenea celor pe care în mod normal majoritatea dintre noi le-am fi subliniat pe carte şi pe care le-am fi adnotat.

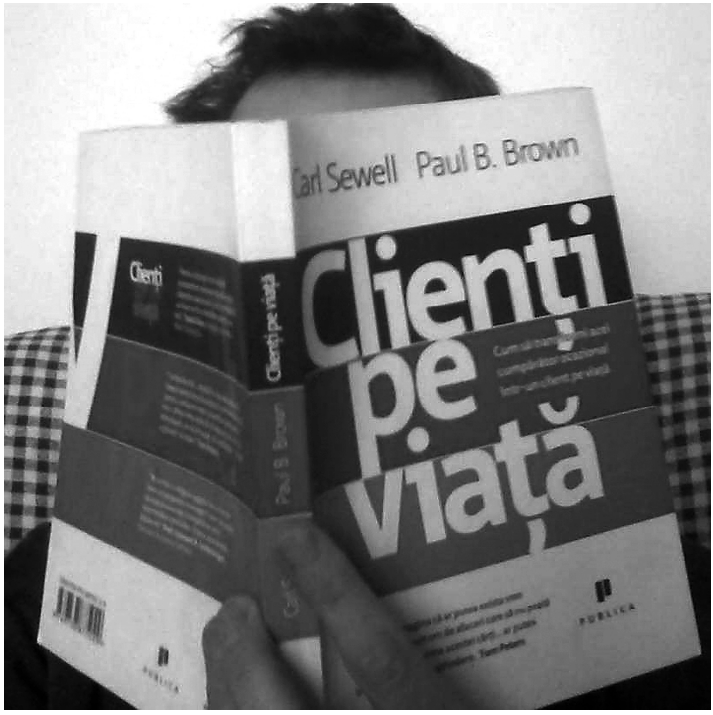

Carl Sewell şi Paul B. Brown
Clienți pe viață

Aşa am avut un pic mai mult succes. Am ajuns la fabulosul număr de 16 like-uri.

Nu era nimic impresionant nici acum, însă am crezut că e doar din cauza faptului că nu e de foarte bună calitate poza, deoarece era făcută cu telefonul. În plus, trecusem un singur pasaj din carte drept comentariu la poză.

Cu a treia carte pe faţă a fost şi mai trist. Un singur like. Asta în condiţiile în care adăugasem şi un comentariu. Noroc că a fost o carte subţire şi, deoarece am citit-o într-o zi, m-am gândit că nu a avut timp lumea să o vadă şi să o placă. De altfel, pentru mine e foarte important ca bunii mei prieteni de pe Facebook să apese pe butonul *like* la orice fac eu pe acolo (!) (#autoironie).

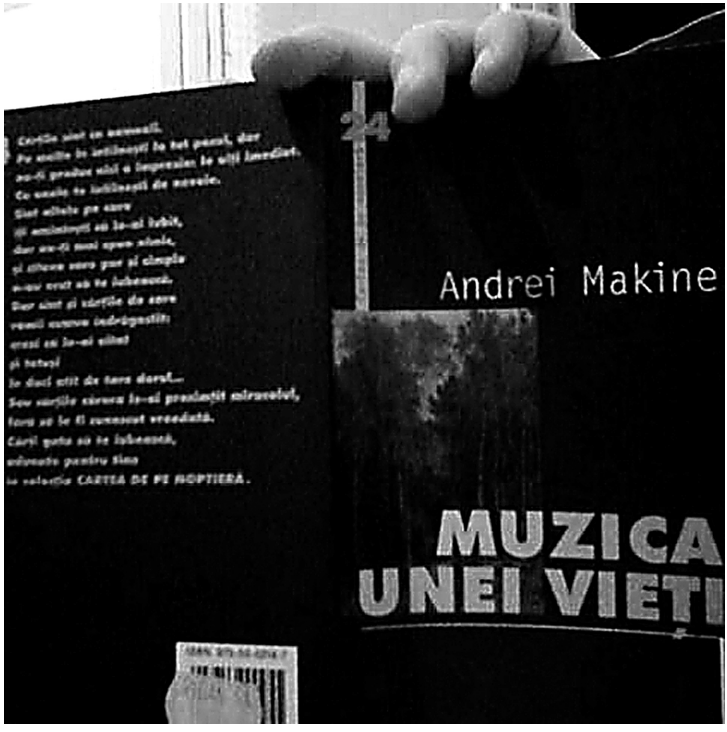

Andrei Makine
Muzica unei vieți

A patra carte a fost primită cu aceeaşi lipsă de interes.

Noroc că sunt suficient de încăpăţânat şi că n-am renunţat la *book selfies*. Şi, mai ales, noroc că n-am renunţat la a citi mai intens. Citesc cam 2-3 ore pe zi. Sigur că nu dintr-un foc. Citesc un pic dimineaţa (mai ales când dorm singur), uneori, mai citesc şi în timpul zilei (chiar şi când sunt la service uneori) şi, bineînţeles, seara. Am înlocuit vizionatul de seriale şi filme în neştire cu lectura. Mulţi ani am fost la zi cu majoritatea serialelor la modă. Am văzut *Lost* integral, *House M.D.*, de mai multe ori, cunosc bine şi *Mentalistul*, iar *Lie to me* a fost obiectul unor analize personale repetate.

A cincea carte a fost *book selfie*-ul de cotitură. A fost vorba de *The Element – How Finding Yours Truly, Passion Changes Everything*, de Ken Robinson. Aici am trecut de 30 de like-uri. Deja era ceva.

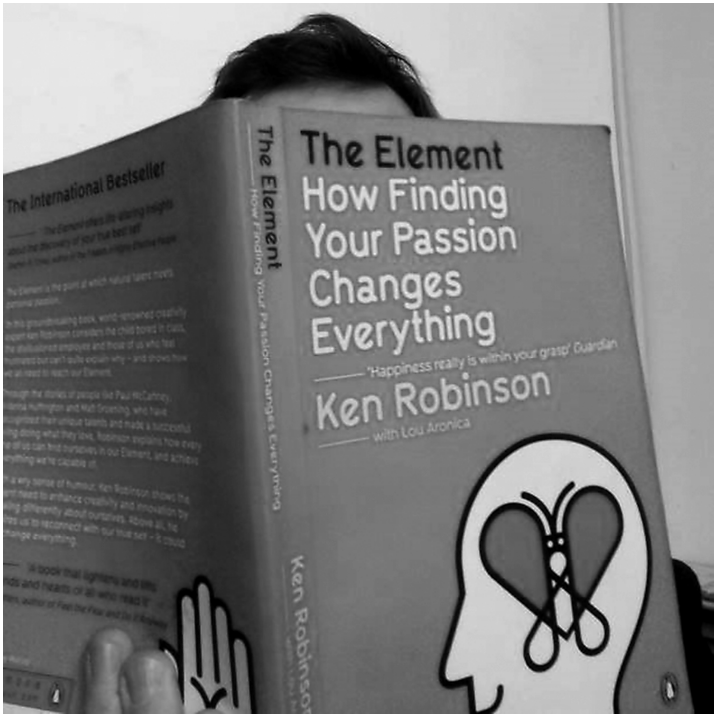

Ken Robinson
The Element

Acum că stau să mă gândesc, poate că aceste nenumărate *like*-uri au venit de la nenumăraţii mei prieteni străini care, în sfârşit, au putut să înţeleagă că eu citesc ceva decent şi că nu se compromit dacă apreciază o poză în care eu lecturez (!). #autoironie

Faptul că am citit o carte despre creativitate e posibil să-mi fi dat încrederea necesară pentru a face propuneri originale oamenilor din jurul meu. Mi-a rămas foarte clară această idee din carte: nu te întreba dacă eşti creativ, ci întreabă-te în ce fel eşti creativ.

Personal, nu m-am considerat niciodată un om creativ sau cu imaginaţie. Mă vedeam în foarte multe feluri, dar numai un artist nu. După această carte, m-am hotărât să-mi mai dau o şansă. Probabil, totuşi, voi găsi şi eu modul în care pot fi creativ.

Şi tot aşa, de câteva ori pe săptămână, îmi schimbam poza de profil de pe Facebook, dând câte o nouă carte pe faţă.

După vreo trei săptămâni în care eram singurul din lista de prieteni care făcea imprudenţa de a avea poze de profil cu o carte, am început să mă simt singur. Am încercat, mai discret la început, mai direct ulterior, să corup prieteni să-şi pună şi ei poze de profil citind o carte. Din păcate, nu am reuşit. Asta nu m-a

deranjat atât de mult, deoarece ştiu că sunt un om de marketing, nu un om de vânzări. Adică îmi este mai la îndemână să conving indirect; să prezint ceva unui grup de oameni şi apoi să-i las pe acei câţiva doritori să vină ei spre mine.

În plus, eram conştient că e mai bine să recompensez pe cei care citesc decât să-i cert pe cei care nu citesc.

Pe cei de la librăria *Bookstory* îi ştiam de mai bine de un an. Ei chiar sunt o librărie de treabă. De altfel, *Bookstory* reprezintă şi unul dintre primele UseTogether *sharing points* (locuri unde membrii comunităţii UseTogether lasă unii pentru alţii obiectele pe care şi le împrumută).

Într-o seară, pe la mijlocul lui februarie, am mers pe la ei cu o propunere indecentă: să ofere o reducere de 10% oamenilor care au poză pe Facebook cu ei citind o carte. Nu mai ştiu dacă am vorbit prima dată cu Emma sau cu Vasile, dar mi-au dat rapid un răspuns pozitiv.

Asta îmi place foarte mult la firmele mici: faptul că se pot lua decizii cu mare viteză. Nu e nevoie de o tonă de întâlniri şi o mulţime de şefi de convins.

În acel moment, încă nu plănuiam nimic altceva decât să nu mai fiu singurul nebun cu poză de profil pe Facebook citind o carte. Îmi place mie don Quijote şi Eliade m-a călit un pic de

frica de ridicol, totuşi, parcă m-aş fi simţit mai confortabil dacă măcar o persoană ar fi avut o poză de profil citind o carte.

Ca o mică paranteză, Eliade spunea că „a evita ridicolul înseamnă a refuza singura şansă la nemurire."

Mai scrisesem câteva comunicate de presă încă de pe vremea UseTogether, doitfor şi appFavorit.es, aşa că m-am învrednicit să scriu unul şi cu această ocazie. Mai jos poţi să vezi rezultatul:

Eşti recompensat dacă îţi dai cărţile pe faţă

O librărie din Cluj-Napoca răsplătește clienții care își pun poze de profil pe Facebook cu ei citind.

Se spune că suntem ceea ce mâncăm, că suntem ceea ce conducem sau că suntem ceea ce iubim. La Cluj se consideră că suntem și ceea ce citim.

„Cărțile ne hrănesc într-un mod mult mai interesant decât mâncarea. Suntem și ceea ce lecturăm.

Cărțile pe care le citesc mă reprezintă mult mai mult decât trăsăturile feței sau freza. Hai să lansăm conceptul de book selfie: selfie în care să avem fața cufundată într-o carte.". Așa suna

postarea pe Facebook a lui Victor Miron, un tânăr clujean. El și-a schimbat poza de profil cu una în care citește un roman – i se văd doar umerii și capul e acoperit de cartea deschisă.

Pornind de aici, cei de la Bookstory – o librărie independentă din centrul Clujului – au pornit o campanie de recompensare a celor care procedează așa cu poza lor de profil de pe Facebook. Astfel, ei oferă 10% reducere la cărțile din librărie tuturor celor care în pozele lor de profil pe Facebook apar citind o carte. Cititorul trebuie doar să folosească în descrierea imaginii codurile: #cartilePeFata și #bookstory.

„De multe ori, cărțile pe care le citim ne recomandă mult mai bine decât orice altceva. Vedem asta destul de des în librărie. Nu de puține ori s-a întâmplat ca cineva să ia în mână o carte, iar un alt client să intre în vorbă cu acesta și să-i recomande cartea respectivă.", spune Vasile Jude de la Bookstory.

Numele campaniei, „Cărțile pe față", a fost inspirat dintr-un discurs susținut la Cluj de Adela Mureșan, o absolventă a Facultății de Litere din Oradea. Aici ea oferă contraargumente pentru principalele motive pentru care lumea nu citește: pentru că e plictisitor, pentru că nu înveți nimic util și pentru că e mai ușor să vezi filmul decât să citești cartea. „Cărțile te construiesc și contribuie la

formarea ta ca om, iar apoi ți se citesc pe față. Se văd în felul în care zâmbim, în felul în care privim, în felul în care înțelegem aceleași glume sau ne întristăm la aceleași întâmplări.", așa încheie Adela prezentarea ei.

Ralph Waldo Emerson spunea „Cunoști un om după cărțile pe care le citește.". Așa consideră și inițiatorii campaniei ***Cărţile pe faţă****.*

După ce am finalizat compoziţia, am ataşat şi poza cu primul *book selfie*. Am trimis acest comunicat prietenilor de la România Pozitivă. Ei publică ştiri de bine din toată ţara. Mă ştiu cu Florin Ghinda de câţiva ani, ne-am şi întâlnit faţă în faţă de câteva ori.

Au publicat repede ştirea la ei pe site şi au distribuit-o şi la ei pe Facebook, unde, atunci, aveau aproape 20 000 de fani. Asta era cândva într-o dimineaţă de marţi, 18 februarie. Îmi doream eu să devină *virală* şi să strângă câteva zeci de răspândiri pe reţele de socializare, însă chiar nu îmi imaginam că până seara va depăşi 1000 de *like*-uri doar pe Facebook.

Tot vedeam eu pe la diverşi bloggeri articole cu peste 1000 de *like*-uri şi nu îmi dădeam seama cum reuşesc să fie atât de căutaţi. Se pare că nu e chiar atât de greu.

Ştiu, e destul de amuzant şi bate un pic spre penibil să scrii tu un comunicat în care ai un interviu cu tine. Şi mie mi se pare extrem de amuzant. Nu e situaţia ideală, însă e foarte practic şi eficace să scrii tu toată ştirea, cel puţin pentru presa din ţară. Am văzut pe propria piele că, în cazul jurnaliştilor de la publicaţii mari din afara ţării, nu te ajută cu nimic dacă le trimiţi *press release*-uri. La noi, în schimb, încă funcţionează această metodă şi, de aceea, încă se scriu.

Marele avantaj la faptul că se publică un comunicat scris de tine e faptul că tu ai control total asupra a ceea ce se publică. E ca şi cum tot articolul e un interviu în care tu eşti şi narator, şi intervievat. Vorba aceea: tu centrezi, tu dai cu capul.

E greu să preconizezi dacă o ştire va deveni sau nu virală. E evident că ai nevoie de un titlu atrăgător şi se ştie că în reţelele de socializare, de multe ori, un articol se distribuie fără să fie citit conţinutul, ci strict bazându-se pe titlu şi pe ce prieten l-a mai distribuit. Sunt persoane care dacă văd o ştire la cineva *cool*, sunt foarte dispuşi să o aprecieze sau chiar să o distribuie, văzând doar titlul ştirii şi introducerea făcută de persoana *mişto*.

Astrele s-au aliniat cumva în cazul acestui articol şi oamenii au considerat că e oportun să-l răsplătească apăsând butonul *like*. E bine ştiut şi

faptul că în România reţeaua de socializare care domină detaşat e Facebook, prin urmare, acolo se distribuie cam tot conţinutul de tip text.

Ţin bine minte entuziasmul pe care îl simţeam la fiecare nou prag de 100 de *like*-uri atinse. Cum sunt tot timpul pe Facebook (#autoironie), vedeam din jumătate în jumătate de oră cum cresc vertiginos numerele de lângă căsuţa albastră cu **f** în frunte.

Pe neaşteptate, am văzut că suntem pomeniţi de Liviu Mihaiu de la Radio Guerrilla, de Daniel Buzdugan de la Radio Zu şi chiar de unii profesori universitari din Cluj, cum ar fi domnul Dorel Găina.

Văzând că se ajunge la 1.9 k *like*-uri (după 1000 de like-uri nu-ţi mai arată cifrele de la zeci şi de la unităţi), am înţeles că lumea e interesată de acţiuni mai *funky* prin care se promovează lectura.

Am început să urmăresc *hashtag*-ul #cartilePeFata şi am fost foarte bucuros să văd că nu mai eram singurul nebun cu poză de profil citind o carte. Nu mai eram cel mai prost din curtea şcolii :).

Din păcate, pe Facebook, *hashtag*-ul e mai restrictiv decât pe Twitter sau pe Instagram şi nu vezi toate postările de sub acelaşi cod cu semnul # în faţă. Vezi doar pe cele ale oamenilor care îţi sunt „prieteni foarte buni" sau care au

profilul complet public, fără restricţii de confidenţialitate.

Acum când scriu aceste rânduri, la aproape două luni după publicarea comunicatului despre reducerea de la Bookstory, îmi dau seama că toată această experienţă m-a schimbat. De exemplu, când văd pe mobil că cineva şi-a schimbat poza de profil pe Facebook, aştept să se încarce imaginea nou aleasă, cu speranţa că are un *book selfie* :). Înainte, nu aş fi avut răbdare cu pozele de profil, aş fi dat direct cu degetul *slide* în jos. Acum, dacă poza e cu *book selfie*, sigur îi dau *like*, pe când înainte poza trebuia să fie foarte spectaculoasă pentru a primi o asemenea onoare.

Întorcându-mă la articol, de ce crezi că l-am scris sub formă de ştire şi nu l-am pus direct la mine pe blog ca anunţ?

Pentru că orice apare despre tine pe un alt canal de comunicare este indirect şi o validare externă. Dacă eu spun că sunt bun, atunci fac vânzare, dacă, în altă parte decât în mediile mele (*owned media*), se spune despre mine de bine, atunci deja devin notoriu :). Şi, cum spuneam mai devreme, eu sunt un om de marketing, nu un om de vânzări; persuasiunea mea indirectă e mai eficace.

De ce contează *book selfie*-urile şi de ce contează numărul de *like*-uri de la un articol? Pentru că fiecare dintre noi suntem, în era social-

digitală, propriile grupuri media – *Me Media Group*. Fiecare avem un număr, mai mare sau mai mic, de cititori. Fiecare dintre noi, inevitabil şi, de multe ori, involuntar, influenţăm comportamentul şi deciziile celor din jurul nostru.

Aşa cum nouă ni se face poftă de îngheţată sau de vinete când le vedem pe Facebook-ul unui amic, tot aşa altora li se face poftă să citească o carte pe care o văd pe poza de profil a unui prieten, mai ales dacă e prieten apropiat. Mie, deşi nu sunt gurmand, mi se face poftă de vinete şi când aud sau citesc cuvântul „vinete", nici nu e nevoie să văd o poză cu ele :)!

Când o ştire devine virală pe internet, e relativ uşor să primeşti atenţie din partea televiziunilor. Deja eşti oarecum validat.

Din cauza vârstei, nu mai ţin minte dacă pe Dominique de la Transilvania Live am contactat-o eu sau m-a contactat ea prima. Cert e că, la câteva zile după apariţia articolului pe România Pozitivă, am ajuns la Bookstory să filmăm o ştire despre *Cărţile pe faţă*.

Am mai cutezat să apar la televizor de câteva ori şi recunosc că îmi face plăcere de fiecare dată. Este haios să faci filmări pentru ştiri. E nevoie şi de cadre pe tema ştirii, aşa că am fost filmat destul de mult printre cărţi. „Hai spre mine, ia o carte în mână, acum las-o jos.

Deschide-o şi citeşte din ea". Cum spuneam, foarte haios.

Cel mai dificil a fost să găsim clienţi ai librăriei dispuşi să se lase filmaţi dând o declaraţie despre această reducere. Oamenii sunt speriaţi de camera de filmat. Cea mai mare frică este să nu apară într-o ştire scandaloasă din categoria *ştirile de la ora cinci*.

Pentru o ştire de două minute, am petrecut mai mult de o oră împreună cu echipa de filmare.

Următorul lucru pe care l-am făcut a fost „să instalăm" un fotograf de gardă la librărie pentru a poza HD oamenii cu *Cărţile pe faţă*. Am avut norocul să ne ajute o mulţime de „pozeri" de treabă. Timp de două săptămâni, s-au făcut câteva sute de poze cu *Cărţile pe faţă*. În acest context, ţin să le mulţumesc tuturor pentru ajutor. Apropo de mulţumiri: e important să-mi arăt recunoştinţa şi faţă de oamenii care mă ajută cu feedback-uri pentru comunicatele de presă pe care le scriu. Fără contribuţiile Ioanei Marian, Adelei Mureşan şi a lui Călin Ianchiş, acest prim comunicat ar fi fost mai puţin reuşit. Nu de fiecare dată sunt fetele de acord cu textul comunicatelor şi acesta e un lucru bun. Adela s-a opus titlului pentru comunicatul de mai jos. Chiar dacă nu am fost de acord cu ea, mi-a prins bine feedback-ul ei. Ioana mi-a dat un alt sfat legat de

conţinut şi i l-am urmat, altfel riscam să stârnesc o controversă care nu m-ar fi ajutat. Uite comunicatul:

Românii au talent la furat...
meserii şi informaţii din cărţi

Un curs sau o carte îţi poate schimba cursul vieţii.

Se spune că meseria e brăţară de aur, dar se mai spune şi că meseria se fură.

Plecând de la premisa că e suficient să dăm peste o carte bună sau peste un curs potrivit pentru a ne îmbunătăţi semnificativ viaţa, cei de la Formarom şi-au dat *Cărţile pe faţă* şi au ales să susţină şi ei cauza cititului. Oferă 10% reducere la cursurile de calificare, specializare sau perfecţionare profesională celor care au poză de profil pe Facebook citind o carte.

„Mie mi-a fost schimbat cursul vieţii de mai multe ori până acum. Cartea care m-a redirecţionat dintr-un tânăr de 14 ani, rebel fără cauză, în unul idealist, cu iniţiativă a fost *Romanul adolescentului miop*, al lui Mircea Eliade. Cursul care m-a repoziţionat profesional a fost cel de vânzări de la Formarom, pe care l-am absolvit la douăzeci şi un pic de ani.”, spune Victor Miron, unul din iniţiatorii campaniei de promovare a lecturii *Cărţile pe faţă*.

Prin această reducere, ei speră să poată încuraja cât mai mulți oameni să vorbească despre cărți și, în același timp, să-și dezvolte o profesie din pasiunea lor.

„Educația este ceea ce duce societatea mai departe. Pentru a te dezvolta, ai nevoie și de un meșter, de un maistru, de un maestru. Acesta poate fi o persoană care a acumulat multă experiență într-un domeniu sau poate fi o carte. Ucenicia în umbra unei cărți sau a unui instructor e un mod foarte eficace de a crește accelerat.”, spune Carmen Muntean de la Formarom. „Susținem cu drag campania *Cărțile pe față*, deoarece este o inițiativă care stimulează educația.”

De acum, cu o carte, ești mai aproape de a deveni barman, ospătar, bucătar, să ai oricare din zecile de meserii pentru care Formarom organizează cursuri. Plus că, la final, vei primi o diplomă pe viață, în baza căreia poți să te angajezi pe post.

Fără ajutor nu poţi face mare lucru. Dacă nu erau ceilalţi din echipa *Cărţile pe faţă*, sigur nu eram aici. Şi dacă nu erau oamenii care să-şi dea cărţile pe faţă, nu eram nicăieri.

Acum că stau să mă gândesc şi să caut explicaţii pentru faptul că oamenii îşi fac astfel de *book selfie*-uri, îmi dau seama că într-adevăr „*book selfie* is a selfie with a cause”. Cred că pentru mulţi motivaţia, pe lângă reducerea

primită de la diverşi parteneri, este că simt că susţin o cauză. Aceeaşi motivaţie îi face pe oameni să-şi pună la poza de profil pe Facebook *bagde*-uri de susţinere a unei cauze prin PicBadge. E foarte posibil ca şi faptul că de-a lungul timpului am avut şi câteva astfel de ecusoane la poza de profil pentru diverse cauze să mă fi inspirat în ideea de *book selfie* la poza de profil.

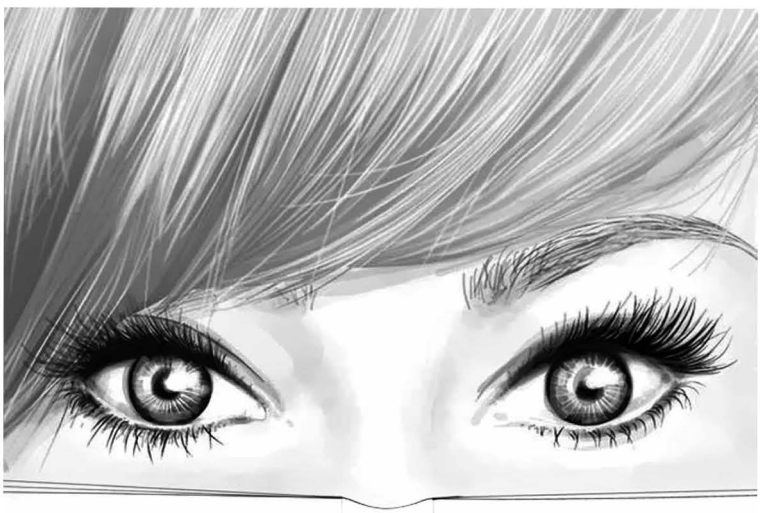

‘It’s **better** to have **your nose**
in a book than **in**
someone else’s business’.

Adam Stanley

CĂRȚILE
PE FAȚĂ

Eliberează din carte această ilustrație și distribuie-o pe un ”perete” în lumea fizică

ACTUL 2
DACĂ NU MAI PUN MÂNA PE VOLAN, MĂCAR SĂ PUN MÂNA PE O CARTE

– Bulă, ai citit *Iarna pe uliţă*? întreabă profesoara.

– Vai, doamna profesoară, eu nu citesc nici vara pe verandă.

Capitol dedicat prietenilor de la
Autonom Rent-a-car

Acest capitol este despre cum am creat prima bibliotecă la un service auto. Paradoxal, chiar dacă această acţiune mi-a adus cele mai mari beneficii personale directe, mi-a venit cel mai greu în minte.

Este şi acţiunea care a avut cel mai mare impact în media, şase televiziuni au vrut să filmeze minunea. Toţi se miră când aud că e posibil ca un service auto, unde se aşteaptă să întâlnească personaje de genul lui Bulă din bancul de mai sus, să aibă cărţi de împrumutat. Şi când mă gândesc că toată acţiunea a fost făcută aproape din greşeală!

Era într-o miercuri seară, pe final de februarie. A doua zi după-masa trebuia să filmez alături de Georgiana şi de Dan primul episod, sezonul doi, din serialul *Întreabă Service-ul*. Aveam tot scenariul şi tot textul pregătit pentru această filmare. Stăteam de vorbă cu Adela Mureşan şi ne gândeam cum am mai putea promova lectura şi, din vorbă în vorbă, am înţeles că cel mai uşor ar fi să conving service-ul auto **Iovi** al familiei să intre în campanie. Era foarte uşor, deoarece era suficient să fiu eu de acord :), tatăl şi fratele meu mă îndrăgesc suficient de mult încât să-mi permită astfel de extravaganţe.

Aşa a apărut ideea să dăm clienţilor o carte la schimb în locul maşinii. Adela e vinovată

pentru sloganul „dacă nu mai pun mâna pe volan, măcar să pun mâna pe o carte”. Aşa e ea, creativă şi amuzantă. Îmi e un pic ciudă pe ea pentru asta :). Mă mir că încă nu lucrează pe post de *copywriter*.

Dimineaţa următoare, ideea din seara trecută era un simplu proiect, pe care aveam să-l implementăm la un moment dat. Nu reprezenta o prioritate. Problema, sau oportunitatea, a apărut de la faptul că ziua aceea de joi a fost foarte ploioasă. În asemenea condiţii, nu puteam filma episodul din *Întreabă Service-ul*, mai ales că era vorba despre cum se schimbă o roată (eu şi Dan trebuia să avem pană la maşină şi „să ne tragem pe fund” care să schimbe roata şi, deoarece nu ne pricepeam niciunul, avea să vină Georgiana să ne arate cum se face).

Văzând că vremea nu e cu noi, am schimbat rapid planurile, am scris şi mai rapid cele două scripturi de mai jos şi am anunţat pe prietenii de la Av Media că nu mai filmăm lângă Parcul Mare, ci vom filma la service-ul Iovi. Foarte rapid, Adela mi-a şlefuit scriptul (în pauza de masă – în cazul în care citeşte cineva de la ea din companie şi are dileme legate de ce face ea în timpul programului).

Mai jos sunt scripturile, exact cum le-am folosit. Nu ştiu dacă aşa se scriu în mod normal, dar noi am lucrat după ele.

Client la service:

Clientul la telefon din maşină: Salut, Victor, când mă poţi primi la revizie?

Victor: E ok mâine dimineaţă?

Clientul: E excelent, vin la ora 9.

Victor: Ce ai dori la schimb, cât maşina e la reparat?

Clientul: Nu ştiu exact. Ceva care să nu fie foarte mare, să pot să o strecor uşor şi să meargă repede.

Victor: Ok, hai liniştit, am ceva care sigur o să-ţi placă.

Clientul ajunge la service, îmi lasă cheile şi talonul, iar eu îi dau la schimb o carte.

Clientul: Dacă nu mai pun mâna pe volan, măcar să pun mâna pe o carte!

// cadru de trecere cu sigla Iovi

Victor (*singur*): Aceasta este a doua iniţiativă în cadrul campaniei de promovare a cititului **Cărţile pe faţă**. Intră pe site-ul service-ului, pe iovi.ro, şi o să găseşti un link spre biblioteca noastră. De acolo poţi să-ţi alegi şi să-ţi rezervi cartea la schimb.

Clientă la service:

Clienta la telefon din maşină: Ciao, Victor! Pot să vin luni să-mi schimbi ambreiajul la maşină?

Victor: Salut. E ok luni dimineaţa. Ce ai dori la schimb, cât maşina e la reparat?

Clienta: Mi-ar plăcea să fie una serioasă şi să mă ducă unde nu am mai fost.

Victor: Ok, hai liniştită, am ceva care sigur o să-ţi placă!

Clienta vine la service, îmi lasă cheile şi talonul, iar eu îi dau la schimb o carte.

Clienta: Dacă nu mai pun mâna pe volan, măcar să pun mâna pe o carte!

// cadru de trecere cu sigla Iovi

Victor (*singur*): Aceasta este a doua inițiativă în cadrul campaniei de promovare a cititului **Cărțile pe față**. Intră pe site-ul service-ului, pe iovi.ro, şi o să găseşti un link spre biblioteca noastră. De acolo poți să-ți alegi şi să-ți rezervi cartea la schimb.

Cu aceste scripturi, listate la ora 17, începeam filmările. Prima dată cu Adi. Întâmplarea a făcut ca el să vină cu maşina la reparat. Am fost colegi de liceu şi mi-a fost destul de uşor să-l corup, cu toate că a opus rezistenţă, dar numai la început: „Victor, nu. Tu iar vrei să mă filmezi şi să mă pui pe internet?". Replica lui se referea la o întâmplare petrecută cu vreo doi ani în urmă, când îi luasem, tot la service, un testimonial video despre service.

Am luat câteva duble până să fie ok.

A urmat Georgiana. Ea era pregătită să schimbăm roata, dar s-a adaptat rapid noilor circumstanţe.

Pasul următor a fost să scriu şi un comunicat de presă:

**”Dacă nu mai pun mâna pe volan,
măcar să pun mâna pe o carte”**

Primul service auto care îţi dă la schimb o carte cât ai maşina la reparat.

Toată lumea care a fost cu maşina în service ştie cât de dificil este să te lipseşti de automobil cât timp acesta e la revizie sau la reparaţie în service. Un service auto independent din Cluj-Napoca a decis să ajute clienţii în această privinţă şi să le facă viaţa mai uşoară. Însă ei nu pun la dispoziţie alte maşini clienţilor, ci le oferă la schimb cărţi.

„Maşinile ne pot duce în foarte multe locuri şi ne fac viaţa mai uşoară din multe puncte de vedere. Sunt, totuşi, locuri, lumi şi stări în care doar o carte ne poate conduce.”, spune Victor Miron, consilier service driver-friendly la *Service Auto Iovi*.

Când duci maşina la reparat, poţi alege una dintre cărţile din biblioteca lor de la recepţia service-ului. De asemenea, poţi consulta lista de cărţi şi disponibilitatea lor de pe internet.
Dacă nu ai terminat de citit cartea până ţi se repară maşina, poţi să prelungeşti „călătoria” cu acea carte. O returnezi când ai terminat-o de citit, iar astfel vei face o vizită la service pentru a lăsa altceva decât bani.

Această inițiativă este a doua din cadrul campaniei **Cărțile pe față**, campanie de promovare a lecturii în moduri inedite. Prima inițiativă a fost cea de săptămâna trecută, prin care librăria Bookstory din Cluj-Napoca a anunțat că oferă o reducere de 10% clienților care au poză de profil pe Facebook cu ei citind o carte.
Victor Miron, care este și unul din inițiatorii *Cărțile pe față*, ne mai spune: „Am început această campanie de promovare a cititului în memoria doamnei profesoare Mariana Muthu, care mi-a predat limba și literatura română în liceu. Datorită ei am devenit cititor și vreau ca prin această campanie impactul activității ei să se amplifice și mai mult.”.
Pentru a promova campania, cei de la Service Auto Iovi au realizat și aceste două clipuri video explicative:
http://www.trilulilu.ro/video-auto-moto/daca-nu-mai-pun-mana-pe-volan-macar-sa-pun-mana-pe
http://www.trilulilu.ro/video-auto-moto/tu-ce-ai-vrea-la-schimb-cat-ai-masina-la-reparat.

Una din următoarele acțiuni în cadrul campaniei *Cărțile pe față* este ca, o dată pe lună, oamenii care citesc în mijloacele de transport în comun din Cluj-Napoca să circule gratuit. Pentru asta mai urmează doar să convingă autoritățile locale.

La acest comunicat e important să se observe că deja vorbeam despre circulatul gratuit în mijloacele de transport în comun. Am mizat pe faptul că, dacă vorbim cât mai des despre această idee, oamenii se vor entuziasma de ea şi ne vor susţine în cererea noastră faţă de primărie.

Pe lângă comunicatul de presă care anunţă biblioteca, sigur că am făcut şi biblioteca propriu-zisă. De fapt, aveam deja recepţia service-ului câteva zeci de cărţi, printre care manualele tehnice despre maşini şi cărţi de bune maniere – pe acestea le-am colecţionat pentru campania noastră de promovare a bunelor maniere în trafic, pe drumul cel bun.

Celelalte cărţi, până la 100, le-am adus din biblioteca proprie. Pentru a putea să gestionez împrumuturile şi să postez public ce cărţi avem în bibliotecă, astfel încât oamenii să vadă ce conţine biblioteca, care titluri sunt disponibile şi care sunt împrumutate, am adăugat toate cărţile pe UseTogether pe un cont al service-ului.

După ce videourile au devenit sociale şi au fost publice pe Facebook, lucrurile au ajuns tot mai interesante. Mi-a fost şi foarte uşor să-i fac pe oameni să înţeleagă ideea, având un material video care să o exemplifice. Acest act a fost şi mai apreciat. Atât articolul de pe România Pozitivă,

cât şi cel din „Adevărul” au strâns fiecare peste o mie de *like*-uri.

Surprinzător a fost faptul că 4 televiziuni au vrut să filmeze doar în prima săptămână după anunţ. Cu siguranţă, aici ne-au ajutat mult şi materialele video pe care le-am făcut.

Cu această ocazie, am înţeles şi mai bine importanţa *networking-ului*. Cred că ştii ce se spune: „Diferenţa dintre cine suntem acum şi cine vom fi peste 5 ani sunt oamenii pe care o să-i cunoaştem şi cărţile pe care o să le citim.”.

Despre cărţi cred că nu are rost să insist şi mai mult în elogiul meu. Despre oamenii pe care o să-i cunoşti insist.

Voiam destul de mult să apară o ştire despre service la ProTV. Acolo îl cunosc pe George Buhnici, încă din toamna lui 2013. El e realizatorul emisiunii *I Like IT* şi am ajuns să ne întâlnim la o cafea, deoarece, la un moment dat, ceruse pe Facebook ca lumea să-i dea propuneri de sloganuri pentru noua ediţie de sâmbătă a emisiunii. Din fericire, sugestia mea („mă uit la *I like IT* pentru a fi mai smart ca smartphone-ul”) a fost cea care i-a plăcut cel mai mult, fapt pentru care m-a recompensat cu o cafea şi cu o companie plăcută.

În schimb, în acea perioadă, George nu era în ţară şi mi-am dat seama că va fi destul de greu să-l găsesc disponibil. Cum mă tot întrebam

ce altă soluţie am, mi-am adus aminte că George are un coleg, pe Marian.

I-am scris lui Marian, i-a plăcut ideea, mai ales că el realizează împreună cu George şi drive-testuri cu maşini. L-am întrebat discret cu cine ar trebui să vorbesc de la Pro TV, dar nu a fost nevoie, pentru că el a făcut toată treaba şi câteva ore mai târziu eram contactat de un producător de la ei.

Partea şi mai amuzantă e că, după ce am vorbit cu Marian, mi-am adus aminte că, de fapt, eu m-am mai întâlnit cu Bogdan, reporterul de la ştirile ProTV din Cluj. În urmă cu doi ani, Andrei de la *I Love Cluj* mă rugase să dau un interviu despre *I Love Cluj* pentru Pro TV. Aşa am ajuns să-i cer lui Andrei numărul lui Bogdan, imediat ce Andrei ceruse numărul meu de la Bogdan. Destin!

Povestea cu filmarea de la ProTV merită pomenită în mod special, deoarece s-a suprapus cu o secvenţă din actul 3 al campaniei noastre. Însă toate la timpul lor. Ce pot să spun acum este că eram filmat în timp ce vorbeam în direct în altă parte.

Orice filmare de la câte o echipă de filmare a unei televiziuni a durat de la o oră în sus, ceea ce ne-a determinat să rugăm ultima televiziune să vină în vizită doar după ora 17:00 sau în weekend; să apucăm să mai şi lucrăm.

Colegul meu Raul, care e un individ de treabă, a fost şi el pe sticlă la una dintre filmări. S-a lăsat foarte greu convins, dar, după ce s-a văzut la televizor, a fost destul de bucuros. Țin minte că aşa am fost şi eu chiar la prima apariţie. În primă fază, nu am vrut să accept, mai apoi, am mers cumva fără prea mare tragere de inimă, însă după ce m-am văzut pe filmare mi-a plăcut şi eram nerăbdător să mai fiu solicitat.

Cu adevărat amuzant a fost când cei de la Kanal D m-au contactat să mă întrebe dacă nu cumva este un service auto cu bibliotecă şi la Bucureşti, pentru ca şi ei să poată filma. Atunci m-am gândit că poate ar fi o idee bună să deschidem unul şi acolo.

E destul de surprinzător că am reuşit să stârnim o asemenea reacţie din partea presei, dând la schimb cărţi. Cred că şi dacă am fi dat la schimb gratuit o limuzină cu plinul făcut, tot nu am fi reuşit să fim atât de interesanţi pentru ei.

Ce e drept, am făcut ceva în plus: am făcut acele videoclipuri, prin care am reuşit să punem în valoare partea interesantă a iniţiativei noastre. Faptul că am introdus cartea într-un loc unde de obicei nu le vezi – la service – şi am asociat-o cu un obicei cunoscut, acela de a primi la schimb o maşină cât a ta e în service.

La un moment dat, mi se părea că e obositor să tot repet această frază: „Dăm o carte la schimb cât ai maşina la reparat, deoarece o carte te poate duce în locuri, în lumi şi în stări în care o

maşină, oricât ar fi de frumoasă, nu te poate duce", însă am continuat să o spun de fiecare dată datorită feedback-ului pozitiv.

A fost foarte frumos momentul în care clienţii au început nu doar să împrumute cărţi, ci chiar să ne doneze cărţi pentru bibliotecă. Un client ne-a donat 10 cărţi în limba maghiară şi aşa am avut ce să le oferim şi clienţilor maghiari.

Apropo de clienţi maghiari. Am dat un interviu şi pentru *Think Outside the Box*, versiunea maghiară. Eu am răspuns în română la întrebări şi cineva de la ei a tradus ceea ce spuneam. După acest interviu, l-am rugat pe colegul meu, Levi, vopsitorul nostru de la Iovi, să traducă mai ales ce scriau oamenii la comentarii. Din fericire, au fost comentarii pozitive de la clienţii noştri vorbitori de maghiară, care ne lăudau şi ne recomandau şi pentru serviciile service-ului, nu doar pentru cărţi.

Au fost câţiva oameni care ne-au cerut cărţile şi fără a ne fi clienţi. Ni le-au cerut pur şi simplu prin UseTogether şi au venit să le împrumute. După ce le-au citit, le-au înapoiat bibliotecii noastre.

Din punctul meu de vedere, o bibliotecă ar trebui să reprezinte o dotare standard în fiecare service. Sper ca exemplul nostru să fie preluat şi de alţi colegi de breaslă de prin ţară. Să aibă şi televiziunile din alte oraşe posibilitatea de a promova astfel de iniţiative.

CĂRȚILE
PE FAȚĂ
www.cartilepefata.ro

Citeşte
o carte!
Nu vei fi
întrerupt de
publicitate.

Eliberează din carte această pagină şi distribuie-o pe un ”perete” în lumea fizică

ACTUL 3
ÎȚI FACE CINSTE SĂ CITEŞTI

”– Ce-ai lua cu tine,
Dacă s-ar pune problema
Să faci zilnic naveta între rai şi iad,
Ca să ţii nişte cursuri?
– O carte, o sticlă cu vin şi-o femeie, Doamne,
Dacă nu-ţi cer prea mult.
– Ceri prea mult, îţi tăiem femeia,
Te-ar ţine de vorbă,
Ţi-ar împuia capul cu fleacuri
Şi n-ai avea timp să-ţi pregăteşti cursul.
– Te implor, taie-mi cartea,
O scriu eu, Doamne, dacă am lângă mine
O sticlă de vin şi-o femeie.
Asta aş dori, dacă nu cer prea mult.
– Ceri prea mult.

Ce-ai dori să iei cu tine,
Dacă s-ar pune problema
Să faci zilnic naveta între rai şi iad,
Ca să ţii nişte cursuri?
– O sticlă de vin şi-o femeie,

Dacă nu cer prea mult.

– Ai mai cerut asta o dată, de ce te încăpăţânezi?

E prea mult, ţi-am spus, îţi tăiem femeia.

– Ce tot ai cu ea, ce atâta prigoană?

Mai bine tăiaţi-mi vinul,

Mă moleşeşte şi n-aş mai putea să-mi pregătesc cursul,

Inspirându-mă din ochii iubitei.

Tăcere, minute lungi,

Poate chiar veşnicii,

Lăsându-mi-se timp pentru uitare.

– Ce-ai dori să iei cu tine,

Dacă s-ar pune problema

Să faci zilnic naveta între rai şi iad,

Ca să ţii nişte cursuri?

– O femeie, Doamne, dacă nu cer prea mult.

– Ceri prea mult, îţi tăiem femeia.

– Atunci taie-mi mai bine cursurile,

Taie-mi iadul şi raiul,

Ori totul, ori nimic.

Aş face drumul dintre rai şi iad degeaba.

Cum să-i sperii şi să-i înfricoşez pe păcătoşii din iad,

Dacă n-am femeia, material didactic, să le-o arăt?

Cum să-i înalţ pe drepţii din rai,
Dacă n-am cartea să le-o tălmăcesc?
Cum să suport eu drumul şi diferenţele
De temperatură, luminozitate şi presiune
Dintre rai şi iad,
Dacă n-am vinul să-mi dea curaj?”

Marin Sorescu –
Dacă nu cer prea mult’

Capitol dedicat prietenilor de la
AV Media Productions

Al treilea act, prin simplul fapt că e al treilea, ar trebui să fie cu adevărat impresionant. Cel puţin, în poveşti, întotdeauna numărul trei este magic: al treilea fiu de împărat, a treia provocare. De fapt, toată ideea de a face o campanie s-a legat de actul de faţă.

În toamna lui 2013, căutam oameni dornici să mă ajute să punem cărţi în autobuz. De fapt, ceea ce doream să fac era să-i încurajez pe oameni să citească în autobuz.

De ce? Pentru că pentru majoritatea dintre noi mersul cu mijlocul de transport în comun este o activitate cotidiană, monotonă şi în care, de obicei, ne plictisim.

E un timp ”mort”.

Şi cum în orice problemă este şi o mare oportunitate, am fost convins că ar fi mult mai sănătos ca oamenii să citească în ora petrecută zilnic în autobuz de acasă spre locul de muncă sau spre şcoală.

Prima idee era complexă, să nu spun complicată :). Voiam să punem cărţi gratuite în autobuze şi oamenii să le împrumute sau să le schimbe cu alte cărţi. Pentru asta, aveam nevoie de cărţi şi de suporturi speciale în care să punem cărţile. Am început chiar să vorbim cu un prieten care predă la Facultatea de Design despre cum am putea să implicăm studenţii şi să facem un

concurs prin care să-i provocăm să conceapă ei acele etajere speciale.

Bineînţeles că, pe măsură ce complicam ideea, şansele ca ea să se concretizeze scădeau exponenţial.

Aici e postul iniţial pe Facebook din 8 Ianuarie:

„Dacă şi tu crezi că lectura e o activitate importantă în viaţa oamenilor, citeşte asta.

Vreau să punem cărţi în autobuzele din Cluj.

Vreau să strângem cărţi de calitate de la oameni şi instituţii (librării, edituri, biblioteci) şi să le punem gratuit în autobuze în nişte rafturi dedicate.

Vrei să mă ajuţi?"

http://bit.ly/post-8-ian

A doua iteraţie a fost puţin mai abordabilă. În cadrul unei discuţii cu Victor Gavronschi de la Loopaa (apropo: never eat alone – introdu codul #nevereatalone pe Facebook pentru mai multe detalii), am fost de acord că ar fi mai eficient să punem în primă fază mesaje care promovează lectura. Ideea era să afişăm citate şi mesaje care să instige la lectură. Acestea urmau să fie amplasate lângă compostoare şi poate chiar şi pe scările de urcare în autobuz. Avea sens această idee, deoarece am înţeles că problema nu este

neapărat că oamenii nu au cărţi. Cea mai mare parte a oamenilor au cărţi acasă şi pot să împrumute uşor de la alţi oameni sau chiar de la bibliotecă. Doar că nu îşi dau seama că în drumul lor zilnic pot citi!

Totuşi, şi această idee a avut minusurile ei. Trebuiau concepute mesajele, tipărite, montate, şi toate acestea cu acordul RATUC.

Aşa că a treia iteraţie, la al treilea act, a fost cât se poate de simplă. Cea mai bună motivaţie de a citi în autobuz ar fi dacă, prin lectura pe mijlocul de transport în comun, ar circula gratuit cu autobuzul. Dacă ar deveni cartea noul bilet! Asta e din categoria *orice pe gratis e binevenit*!

Aici e prima postare cu această idee (din 20 februarie):

”Ştii pe cineva de la Primăria Cluj-Napoca cu cine aş putea să iau legătura pentru a-i convinge să ofere, o dată pe lună, gratuitate la transportul în comun celor care citesc în autobuz?”

http://bit.ly/post-20-feb

După cum se poate vedea în comentariile la această postare, lumea a fost săritoare să ajute. Vasile Harsa mi-a trimis un mesaj în care mi-a sugerat să sun la telefonul primarului şi să propun această idee.

Aşa că am sunat la acel număr de telefon, am vorbit cu o doamnă simpatică şi mi s-a spus că mi se va da un răspuns în 30 de zile. Am primit un număr de înregistrare.

Răbdarea nu e punctul meu forte, chiar dacă am făcut un autocolant cu mesajul: „Răbdarea începe când nu mai ai răbdare", pentru campania *Pe drumul cel bun* :).

De altfel, chiar mi-a parvenit un răspuns prin poştă, undeva după 30 de zile, în care mi se mulţumea pentru propunere, însă nu se spunea dacă şi când se va implementa. Poţi vedea aici răspunsul: **http://bit.ly/scrisoare-primarie**. Totuşi, e de apreciat că au răspuns, pot spune că m-am simţit auzit.

Ce s-a întâmplat în continuare m-a făcut să-l simpatizez pe domnul primar Emil Boc. Asta, în condiţiile în care eu nu am nicio afinitate politică şi nici nu intenţionez să mă alătur vreunui partid în perioada următoare. Nu e rău ca oamenii să se implice în viaţa politică, dar nu cred că e pentru mine încă. Deocamdată, sunt tânăr (sau aşa îmi place să cred).

Primarul nostru, am aflat atunci, vorbeşte săptămânal în direct, la radio, cu alegătorii lui.

Face asta la Napoca Fm ca invitat al lui Corina Brânduşan. Pe Corina o ştiam de ceva vreme şi avusesem şansa să mă invite de câteva ori la ea în emisiune. Suntem prieteni şi pe

Facebook, a văzut propunerea mea, m-a contactat şi mi-a propus să intru în direct.

Aşa că în 27 februarie vorbeam în direct cu domnul primar. În această eră a internetului, este totul înregistrat, aşa că se poate asculta intervenţia mea: **http://bit.ly/interventie-radio.** Dânsul a reacţionat pozitiv şi a spus că ideea mea se potriveşte profilului cultural al oraşului. (Cluj-Napoca candidează să devină capitală culturală a Europei în 2021.)

Aşa m-am convins şi mai mult că e util să-ţi faci publice ideile. Dacă mi-aş fi ţinut ideea pentru mine, nici n-aş fi bănuit că e posibil să vorbesc la radio în direct cu domnul primar. Cu siguranţă ar fi durat muuult mai mult timp, nu o săptămână, de când am avut ideea şi până când a auzit-o nu doar el, ci şi o mulţime de alţi oameni, atât în direct, cât şi în reluare.

Un alt lucru *cool* al primarului nostru este că are o pagină de Facebook foarte activă. După emisiune, a postat pe pagina lui propunerea mea, cu scopul de a primi un feedback din partea clujenilor. Mai jos, postarea dânsului:

„O zi în fiecare lună în care iubitorii de lectură să circule gratuit cu transportul în comun din Cluj-Napoca – cu alte cuvinte nu plătește bilet – e propunerea pe care am primit-o în această dimineață

de la un ascultător al Radio Napoca FM, Victor Miron. Cred că este o idee foarte bună! Ce părere aveți?"

A ajuns la peste 400 de *like*-uri într-o singură zi, zeci de *share*-uri şi zeci de comentarii, majoritatea pozitive şi foarte entuziaste. Asta în condiţiile în care pagina lui avea atunci în jur de 10 000 de fani; această postare a fost cel mai probabil pe primul loc în acea săptămână ca număr de aprecieri.

Trebuie să recunosc că m-am simţit şi mai bine când am văzut că lumea susţine acţiunile nonconformiste de promovare a lecturii. Dacă mai aveam unele reţineri şi frici în a-mi da voie să gândesc *outside the box*, după această reacţie publică am înţeles că nicio idee nu e de ignorat şi că, dacă pare mai trăsnită, sunt şanse mari să fie mai bună.

Marea mea reţinere legată de această idee se referea la faptul că va implica o instituţie de stat, primăria, şi că, astfel, va dura foarte mult până se va aproba şi până se va implementa. Sunt obişnuit ca ideile să se implementeze foarte repede. De exemplu, ideea pentru Actul 4 s-a concretizat a doua zi după apariţia ei.

Ce am făcut a fost să nu-mi canalizez prea multă energie în această direcţie. Nu cred că ar ajuta la ceva să sun în fiecare săptămână să vorbesc în direct cu domnul Boc. În mod evident,

sunt şi alţi oameni care vor şi merită să discute cu dânsul în direct.

În schimb, am utilizat de câte ori mi s-a ivit ocazia strategia de a vorbi în presă şi la televizor despre această propunere. Îţi voi divulga un detaliu destul de interesant din conversaţia telefonică pe care am avut-o cu domnul primar în 27 februarie: echipa de la ştirile ProTV mă filma. Încă nu (cred că) au folosit acel material, însă pentru mine a fost destul de amuzant să vorbesc în direct la radio pe mobil în timp ce sunt filmat. Mi se pare fain că s-a întâmplat aşa, deşi nu pot să îmi arog vreun merit. Pur şi simplu, cei de la ProTV erau la service să filmeze biblioteca şi eu i-am întrebat dacă terminăm până la 10:30, când începe emisiunea. Ideea de a mă filma în timp ce sun la radio a fost a lor.

Următorii care au filmat pe această temă au fost cei de la Look TV. Ei au mers în autobuz şi au făcut un *stand up* (am aflat, cu această ocazie, că aşa se numeşte acţiunea) şi au cerut şi opinia oamenilor care călătoreau. Aici e reportajul: http://bit.ly/stire-autobuz-look .

Informaţii neoficiale pe acest subiect am mai primit de la oameni din primărie. Am aflat că vor să testeze şi că lucrează deja la afişe, dar nu s-a anunţat o dată.

Cei de la Realitatea au făcut un reportaj pe tema *Cărţile pe faţă*. Asta era deja în 29

martie. Pe atunci, lansasem şi *cabinetul stomatologic anticariat / anti-cariat*. Ei au mers nu doar în autobuz, ci au cerut şi o declaraţie de la primărie.

Aici găsiţi prima declaraţie publică prin care se spune că se acceptă ideea.

„«O vom aplica în cadrul unui târg de carte, să vedem cum merge. Dacă reacţia clujenilor va fi pozitivă, o vom aplica în fiecare lună, gratuit, o zi pentru toți clujenii care vor circula cu o carte pe mijloacele de transport în comun», a spus Iulia Perșa, purtător de cuvânt în cadrul Primăriei Cluj-Napoca."

http://bit.ly/stire-realitatea

Dacă o să te uiţi la materialul video, e foarte posibil să cazi în eroarea în care am ajuns şi eu. Acolo se spune că se va testa ideea cu ocazia unui târg de carte din luna aprilie. Nu i se spune numele târgului de carte, cum nu se spune numele, în general, la ştiri, pe motive că CNA-ul ar putea considera că se face reclamă.

Cel care spune că se va aplica în aprilie este reporterul Realitatea şi nu purtătoarea de cuvânt a primăriei. Aveam să-mi dau seama de asta mult mai târziu, după a doua conversaţie la radio cu domnul primar.

Am aşteptat cu mare interes duminica *Gaudeamus*-ului. Din păcate, a trecut aşa cum a venit, fără gratuitate pentru cititori.

Ce e interesant a fost că un pas semnificativ l-am făcut pentru acest act tocmai la Satu Mare, unde i-am cunoscut pe clujenii de la *Igen, tessék – Da, poftiţi*. E ironic că a fost nevoie să mergem la Satu Mare pentru a ne întâlni. A fost acolo un eveniment organizat de Mark Torok, în cadrul căruia am vorbit unui număr de 100 de elevi despre citit şi despre *Cărţile pe faţă*.

La întoarcere, am călătorit cu Imre şi cu Boti. Sigur că nu am ratat oportunitatea de a mă gândi cum am putea să colaborăm. Eu cred că toţi suntem în primul rând cetăţeni ai aceleiaşi planete şi că, oricum, fiecare om vorbeşte propria limbă; aşa că faptul că unii suntem maghiari sau alţii români nu ne separă în vreun fel ireconciliabil.

N-o să divulg mai multe despre ce am început să facem împreună cu ei, însă, printre altele, Imre, consilier local, a spus că va merge la domnul Neag, directorul CTP (fostul RATUC), şi că aş putea să-l însoţesc.

Astfel, în 16 aprilie, eram la domnul Neag în birou. I-am propus 3 lucruri şi a acceptat două. Primul a fost să punem cărţi în autobuz legate cu lanţ. Primisem de câteva zile 150 de cărţi cu lanţ

de la Bookland, pentru care ţin să le mulţumesc. Sunteţi de treabă.

Domnul Neag a spus că nu e foarte elegant să legăm cărţi şi, într-un fel, sunt de acord cu el. N-am insistat foarte mult pe această propunere. M-am gândit că tot o să găsim noi întrebuinţări originale pentru acele cărţi.

A doua propunere pentru domnul Neag a fost una mai pe placul dumnealui, dar mai multe despre ea în capitolul nouă.

A treia propunere a fost: circulatul gratuit cu autobuzul dacă ai o carte la tine. I-a plăcut şi asta. De aceea, i-am propus să o implementeze în 23 aprilie, cu o ocazia zilei internaţionale a cărţii, în intervalul orar 10:00-16.00. A spus că va trebui să se consulte cu domnul primar Emil Boc. Eu scriu aceste rânduri în 20 aprilie, însă încă nu avem o confirmare pentru această propunere.

În 17 aprilie am vorbit din nou cu domnul Boc în direct, la radio. De data aceasta, îi propuneam ca, de zilele Clujului, care au loc pe final de mai, să batem un record mondial la capitolul *cei mai mulţi oameni care citesc în acelaşi timp*. Aş vrea, vorba Adelei Mureşan, să aducem pe buzele clujenilor un record mondial cultural. Asta, în condiţiile în care în 8 martie la un Mall din Cluj s-a depăşit recordul mondial pentru cele mai multe femei care se rujează în acelaşi timp.

Chiar acum, în timp ce scriu aceste rânduri, mi-a venit ideea să batem recordul mondial pentru cel mai mare schimb de carte din lume. Ar avea mai mult sens, deoarece în 2015 Clujul e capitala europeană a tineretului şi tema anului e conceptul de *share*. În cazul acesta, ar fi un *share* de carte şi aşa am ajuta la promovarea Clujului la nivel internaţional şi pe o temă culturală.

Practic, domnul primar spune că se va testa mersul gratuit cu autobuzul în toamnă, în cadrul unui târg de carte internaţional.

E ok şi atunci. Poate, între timp, un alt oraş va implementa mai repede această propunere. Eu aş fi încântat dacă într-un an, în 10 oraşe mari din ţară, în prima duminică din lună, vei putea circula gratuit cu transportul urban dacă eşti „prins" citind o carte.

Cu siguranţă, nu o să uit să pomenesc această propunere de fiecare dată când am ocazia :).

Şi am câştigat ceva foarte important după toată această interacţiune cu primarul. A devenit fan al paginii de facebook a service-ului auto Iovi : **http://bit.ly/primar-fan-iovi**. E ceva să îi placă primarului de afacerea ta! Şi da, am descoperit asta din întâmplare. Nu am vreme să verific cui îi place pagina service-ului, mai ales că, dacă te place o altă pagină, nu-ţi apare la „See likes".

Tot în acest al treilea act am încadrat şi gratuitatea la Grădina Botanică. Am vrut ca, pe 23 aprilie, de ziua internaţională a cărţii, cine are o carte la el să intre gratuit la Grădina Botanică.

De ce tocmai acolo? Deoarece e locul meu preferat din Cluj-Napoca. Şi chiar e *reader-friendly*!

Cum am reuşit să obţinem asta? Nu a fost chiar uşor, deoarece, din nou, vorbim de o instituţie publică.

Primul pas a fost să ajung la directorul instituţiei, domnul profesor Vasile Cristea. M-a recomandat dânsului domnul profesor doctor Ioan Coroiu, care, din fericire, îmi este şi unchi şi mai este şi un om de treabă.

Am ajuns, aşadar, la domnul Cristea. Dânsul a acceptat direct prima cerere, o să vezi detalii în capitolul 9. La cea de-a doua cerere cu gratuitatea, din păcate, a fost nevoie de un pas suplimentar.

Se pare că Grădina Botanică ţine de UBB şi că rectorul universităţii trebuia să aprobe o asemenea facilitate. Din nou, am simţit un val de panică la gândul că o să trebuiască să am de-a face cu multă birocraţie.

Din fericire, mi-am adus aminte că întotdeauna există mai multe soluţii la o provocare. Mi-am dat seama destul de rapid că Petruţa, care face parte din echipa *Cărţile pe faţă*,

este preşedinte ASB, Asociaţia Studenţilor de la Business, facultate din cadrul UBB, la care am fost şi eu student.

Am sunat-o, i-am explicat ce am vrea, ea a fost extrem de săritoare şi destoinică şi a scris o cerere frumoasă. A doua zi a depus-o şi a treia zi aveam deja răspunsul pozitiv. E cumva şi mai mişto că am obţinut gratuitate la Grădina Botanică faţă de gratuitate în autobuz. La Grădina Botanică e mult mai plăcută lectura.

Tot Petruţa a făcut şi afişul (**http://bit.ly/afis-GB**) care anunţă gratuitatea. Până acum, are peste 599 *share*-uri şi a fost văzut de 32 120 de persoane – doar postarea de pe pagina *Cărţile pe faţă*.

Rock Fm, care, între timp, ne-au devenit parteneri, au postat şi ei separat imaginea (nu prin *share*) **http://bit.ly/rock-GB**. Nu ştiu câte persoane au văzut de acolo, dar au dat *share* 91 de oameni şi *like*-urile au ajuns la 342.

Conform persoanei de la intrare, la Grădina Botanică au intrat însoţiţi de o carte 1230 de persoane!

‘Să nu laşi
să treacă nici o zi
fără să vezi,
să auzi
sau să citeşti
ceva frumos.’
Goethe
CĂRŢILE
PE FAŢĂ

Eliberează din carte această ilustrație și distribuie-o pe un ”perete” în lumea fizică

ACTUL 4
ŞOC! ŞOC! ŞOC!

Doi prim-miniştri stau într-o sală şi discută afaceri de stat. Deodată, înăuntru dă buzna un bărbat, negru de furie, strigând şi tropăind şi bătând cu pumnul în masă. Premierul ţării gazdă îl admonestează: „Peter, adu-ţi, te rog, aminte de Regula numărul 6", la care Peter se calmează instantaneu, se scuză şi se retrage. Politicienii îşi reiau conversaţia, numai pentru a fi întreruptă de către o femeie isterică, ce gesticulează nebuneşte, cu părul în dezordine. Intrusa este întâmpinată în acelaşi fel, cu cuvintele: „Marie, te rog să-ţi aminteşti de Regula numărul 6." Încă o dată se instaurează calmul desăvârşit şi femeia se retrage cu o plecăciune şi cu o scuză. Când scena se repetă a treia oară, premierul oaspete se adresează colegului său: „Stimate prieten, am văzut multe lucruri în viaţa mea, dar nimic la fel de remarcabil ca acesta. Aţi fi atât de amabil să îmi împărtăşiţi şi mie secretul Regulii numărul 6?" „Foarte simplu, răspunde gazda. Regula numărul 6 este «Nu te lua aşa de tare în serios.». „Ah, spune vizitatorul, bună

regulă." După un moment de reflecţie, întreabă: „Şi care sunt celelalte reguli?"

„Nu mai sunt altele."

Rosamund şi Benjamin Zander
– *The Art of Possibility*

Capitol dedicat prietenilor de la trupa
Viţa de Vie

Regula numărul 6 am auzit-o prima dată la Andy Szekely în 2012. Țin minte că am propus-o şi la UseTogether, era bine dacă o respectam. Căutându-i sursa, am auzit-o şi la Wayne Dyer şi, într-un târziu, am aflat că ar fi plecat de la Benjamin Zander. Acel dirijor de un entuziasm exacerbat, care promovează muzica clasică. Şi el mă inspiră să promovez cu bucurie cititul. Se găseşte şi o interpretare faină a acestei reguli oferită de către Raluca Culda, colega din Toastmasters Cluj (**http://bit.ly/raluca-regula6**). Tot din categoria „să nu ne luăm prea în serios" e şi acest *book selfie:* **http://bit.ly/carte-service-pe-fata**. De aceea, acest act este despre o ştire neserioasă :).

În 5 martie, m-am trezit cu o idee curajoasă. Citeam pe atunci din *Roţile,* de Arthur Hailey. E o carte despre lumea auto din America anilor '70. Acolo, un personaj feminin îşi înşela soţul, trăind cu teama de a nu fi surprinsă de paparazzi.

Mi-o şi imaginam cum şi-ar fi ascuns faţa după o haină sau după o geantă. Poate că şi-ar fi putut ascunde faţa şi după o carte.

Dar ce ar fi dacă am instrumenta o ştire de genul acesta, cu o celebritate care să se ascundă după o carte în momentul în care e surprins cu o presupusă amantă?

A doua zi, joi, urma să cânte la Cluj trupa Viţa de Vie. Eu sunt mare fan al lor încă din adolescenţă. Adrian Despot părea un candidat excelent pentru această ştire de scandal. Problema era că nu îl cunoşteam.

Am sărit din pat, plin de energie şi pus pe treabă. Dar înainte am postat pe Facebook asta:

„Mai am o idee creaţă :). Scandalos de creaţă! Aşa, pe neieşit din casă."
http://bit.ly/idee-creata

Când am ajuns la service, într-un moment de pauză, am cerut tot pe Facebook datele de contact ale lui Adrian Despot:

„Îl ştie cineva pe Adrian Despot de la Vița de Vie? Am nevoie de numărul lui de telefon, dacă se poate :)."
http://bit.ly/post-Adi-Despot

În felul acesta, am făcut rost de numărul de telefon al impresarului. Acel număr e trecut oricum şi pe pagina lor de Facebook. L-am sunat şi mi-a spus să-i trimit mail, urmând ca el să discute cu persoana care se ocupă de PR la ei. Deja mi se părea prea complicat şi oricum: *email is not my friend*. Totuşi i-am scris.

Mă ardeau deja tălpile de nerăbdare şi mi se părea inutil să fie aşa de complicat. Aşa că am scris un mesaj şi pe pagina de Facebook a lui Adrian Despot, dar şi pe pagina trupei Viţa de Vie.

Acesta e mesajul:

„Conversation started March 5

Victor Miron
3/5, 10:17am

Salutare, Alin (agentul lor).

Am vorbit la telefon şi îţi trimit acest mesaj.

Am pornit campania *Cărțile pe față*, prin care promovăm cititul de cărţi în moduri mai inedite. Până acum am făcut:

– reducere la cumpărarea de cărţi, dacă ai poză pe Facebook citind o carte;

– primul service auto care îţi dă la schimb o carte cât ai maşina la reparat;

– am propus primarului din Cluj în direct la radio ca o duminică pe lună cine citeşte în transportul în comun să circule gratis.

Ştiu că Viţa de Vie are concert la Cluj joi. Propunerea mea este următoarea: să îl punem pe Adi Despot în Click!

Serios, cu titlul: Chiar înainte de 8 martie, Adi Despot îşi dă cărţile pe faţă când e prins cu pasiunea lui din tinereţe. Ce am nevoie, de fapt, e o

poză cu Adi lângă o domnişoară şi amândoi să îşi ascundă feţele în spatele unor cărţi.

În articol se va dezvălui, de fapt, că e vorba de pasiunea pentru lectură. Am vorbit cu o reporteriţă de la Adevărul şi aşteaptă articolul. Aşa am promova cititul unui public căruia i-ar fi utilă lectura de cărţi bune.

Se poate face şi cu alte celebrităţi, însă mi-ar plăcea mult să fie cu Adi.

Cum vi se pare?

Cu prietenie,

Victor

Vita de Vie

Mie îmi place! 0742 579 680 Adrian

Victor Miron Mulţumesc :) Te sun după prânz"

După prânz, l-am sunat, i-am spus mai multe şi a fost de acord. A fost şi de treabă. A doua zi, joi, ne întâlneam la el la hotel să facem poze.

Am mers cu Ion Gnatiuc de la Av Media să facem poze. Nu exista încă partea feminină pentru flagrant. Adrian a spus că n-au nici ei pe cineva de sex feminin în echipă. Pe când mă gândeam pe cine să sun să vină la pozat, Adi a văzut un cuplu pregătindu-se să intre în hotel. I-a abordat şi a explicat pe scurt şi foarte persuasiv

ceea ce vrem să facem. Vorbea de parcă se pregătise pentru asta de câteva săptămâni.

Atunci am aflat că, de fapt, cei doi erau proprietarii hotelului şi erau suficient de *cool* încât să se bage în aventura noastră. Ea, din păcate, nu ştiu cum o cheamă, avea şi un frumos buchet de lalele în mână, care s-a potrivit perfect contextului pe care voiam să-l reproducem. Am simulat totul pe terasa de la intrarea în hotel.

Vedeta noastră adusese de acasă din bibliotecă o carte pe care o recomanda. Eu îi propusesem să-şi acopere faţa lui cu ea, însă el a avut o idee mult mai bună: să o mascheze pe ea, pentru că e un gentleman. Aşa, fără să-mi fi propus, *Cărţile pe faţă* au ajuns pe faţa ei.

După cum se vede în pozele cu ei, Adrian îi acoperă faţa cu acea carte, după care se ridică la paparazzi, care făcea pozele de după nişte tufişuri. Când Adrian e în picioare, ea-şi acoperă faţa cu frumosul buchet de lalele. Cred că nici dacă planificam totul dinainte, nu ar fi ieşit aşa bine.

La final, ne-am făcut şi poze cu solistul trupei Viţa de Vie. De obicei, sunt destul de *lame* aceste poze, atât eu, cât şi Ion ne-am străduit să fim *cool*, dar nu ştiu cât ne-a ieşit.

Chiar mă gândeam atunci că, dacă ştiam că pot ajunge să cunosc oameni aşa faini, aş fi pornit de mai mult timp campania.

Tu pe cine ai vrea să întâlneşti? Ce chestie *cool* i-ai putea propune? Odată ce ştii răspunsul la aceste două întrebări, contactează acea persoană. Sunt şanse foarte mari să fie dispus să se implice.

Nouă acest act nu ne-a ieşit în totalitate, deoarece nu am reuşit să publicăm articolul în Click. Se pare că nu s-a potrivit cu planul lor editorial. De fapt, eu am îndrăznit să sper că vom ajunge în Click deoarece am ajuns şi eu acolo, doar că s-a întâmplat involuntar. La un eveniment UseTogether – culmea! –, pe tema schimbului de cărţi, am dat un interviu pentru un reporter de la Adevărul. Destul de mare mi-a fost mirarea când am văzut că apar în Click, într-un articol care avea titlul scris mare „Îşi împrumută gratuit maşina străinilor pe internet". Am avut trafic mare pe site după acel articol, noroc că pe atunci încă se intra doar pe bază de invitaţie :).

Articolul cu Adrian Despot a apărut în alte câteva publicaţii. Acest articol din România Pozitivă a fost scris de mine şi dublat de feedback-ul lui Adrian:

„O ştire scandalos de *cool*

Chiar înainte de 8 martie, solistul trupei Vița de Vie, Adrian Despot, a fost pentru o zi la Cluj.

Motivul oficial al vizitei lui a fost un concert,

însă nu a ratat ocazia de a se întâlni din nou cu una dintre pasiunile lui din anii tinereții.

Surprins de aparatul foto, într-un moment de panică, artistul și-a dat cărțile pe față… A dat cărțile pe față la propriu, încercând s-o acopere pe «vecina» de terasă chiar cu cartea pe care o avea în mână.

Întrebat ulterior despre această reîntâlnire, Adrian Despot a declarat că, de fapt, totul face parte din campania de promovare a lecturii **Cărțile pe față** și că pasiunea lui din tinerețe este lectura. A încheiat recomandând cartea pe care a dat-o pe față: *Conjurația imbecililor*, de John Kennedy Toole.

Să îl credem? Chiar așa o fi?"

http://bit.ly/stire-scandal

A avut peste 300 de *like*-uri şi a fost foarte distractiv să o fac. Cu această ocazie, am cunoscut un om pe care îl admir.

Mi-a plăcut ce a declarat pentru Adevărul: „Întrebat cum vede campania clujeanului, Despot a afirmat că i se pare o idee foarte bună şi a comparat-o cu o «campanie de gherilă» în România de azi. Solistul mai spune că într-o societate unde «posturile TV tabloidizează tot», nu ai decât trei variante: «să te lupţi cu armele tale, să întorci spatele la tot sau să duci un fel de luptă de gherilă».”. **http://bit.ly/Despot-adevarul**

Se pare că l-am nimerit cumva sau ne-am nimerit reciproc, deoarece şi eu sunt de aceeaşi părere. Dacă tot există ştiri de scandal pe care lumea le citeşte, e o oportunitate să infiltrăm acolo şi o ştire mânuită în sens pozitiv.

Am aflat, cu această ocazie, că multe din ştirile tabloidelor sunt, de fapt, regizate chiar de protagonişti. Păcat că nu le duc într-o direcţie constructivă, dacă tot le planifică!

Un alt câştig semnificativ a fost recomandarea de carte. M-am distrat copios citind-o, poţi vedea aici pasajele care mi-au plăcut cel mai mult: **http://bit.ly/conjuratia**.

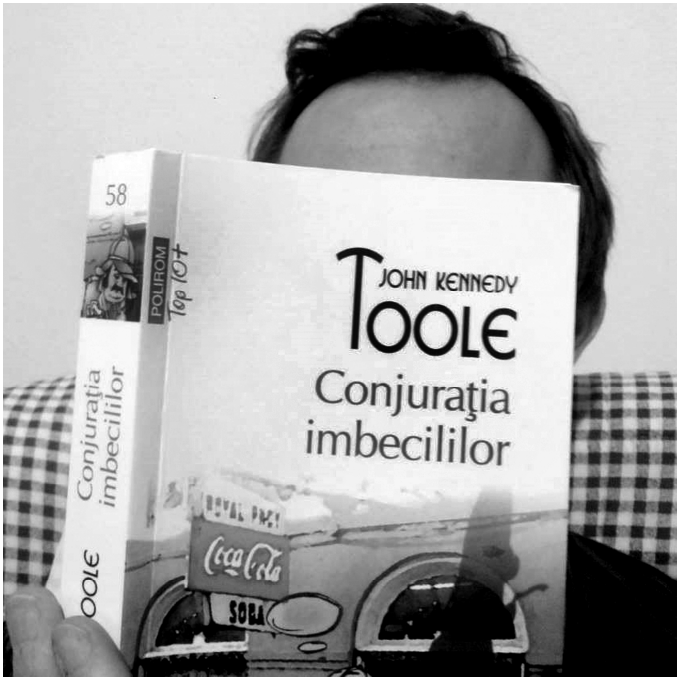

John Kennedy Toole
Conjurația imbecililor

Spre ruşinea mea, abia zilele trecute am aflat că „victima” noastră, de fapt, recidiva. Adrian a mai fost implicat într-o campanie de promovare a lecturii. Acolo prezenta cuminte cartea *Maitreyi*, de Mircea Eliade: **http://bit.ly/Despot-Maitreyi**.

CĂRȚILE PE FAȚĂ

"Să **citim**
și să
dansăm;
aceste două
distracții
nu vor face
niciodată
rău lumii".
Voltaire

Eliberează din carte această ilustrație și distribuie-o pe un ”perete” în lumea fizică

ACTUL 5
BOOK SELFIE IS THE NEW SELFIE

”There is a tale about these two shoe salesmen who travel to a third world country in search of new business opportunities.

One man calls his wife the moment he lands, telling her, “Honey, I’m coming back home. There’s no hope here. Nobody here is wearing shoes, so there’s no one to sell to.” He boards the next flight home.

The second man calls his wife and says, “Honey, you wouldn’t believe what I found here. There is so much opportunity. No one here is wearing shoes. I can sell to the whole country!”

Capitol dedicat prietenilor de la emisiunea
Apropo.TV

Eu am văzut o mare oportunitate în faptul că lumea citeşte tot mai puţin. Am auzit de studii care spun că un român citeşte în medie mai puţin de o carte pe an. E oarecum trist, dar e şi o mare oportunitate de a-i seduce să citească mai mult.

Tot o mare oportunitate am văzut şi în faptul că oamenilor le place atât de mult să-şi posteze „autopoze" pe reţelele de socializare. De curând, acest trend se numeşte *selfie*, dar cred că există de mult mai mult timp. Adela mi-a arătat şi un articol în care se vorbeşte despre patologia acestui trend.

Totuşi, eu am ales să caut oportunitatea în acest curent şi aşa a început toată extravaganţa *Cărţile pe faţă*. Sintagma *book selfie* nu am inventat-o noi. Există de ceva vreme. Îndrăznesc, în schimb, să bănuiesc că am fost primii care am spus „*book selfie* is the new selfie".

Fără să fie nevoie să ne gândim prea mult, a fost evident că Andi Moisescu ar fi cel mai potrivit ambasador al acestui mesaj, deoarece el poartă în fiecare ediţie a emisiunii ApropoTV câte un tricou cu mesaj.

Eu nu am televizor acasă, însă de fiecare dată când merg la ai mei în vizită duminica, la ora 13 aleg ProTV şi mă delectez cu prestaţia lui Andi. Nu am televizor, pentru că e un mare hoţ de timp

şi, de cele mai multe ori, oferă un conţinut de o calitate discutabilă şi aici mă refer la calitatea invitaţilor de la emisiunile cu rating mare. Faptul că n-am acest dispozitiv în casă e oarecum paradoxal, având în vedere că apar destul de des pe sticlă. Ţin să apar la televizor din acelaşi motiv pentru care campania noastră se desfăşoară pe Facebook. Sunt medii care au marea şansă să beneficieze de atenţia oamenilor. În faţa televizorului şi pe Facebook îi găsim pe foarte mulţi dintre concetăţenii noştri.

Pe Andi Moisescu îl admir, însă nu-l cunosc personal. Nu aveam şi n-am nici acum un mod direct de a-l contacta. Şi, totuşi, am vrut să ne transmită mesajul „*book selfie* is the new selfie".

Deja aveam antrenament după reuşita cu Adrian Despot, aşa că am scris imediat pe Facebook, cerând ajutor în privinţa datelor de contact ale lui Andi Morisescu. Lui nu îi puteam scrie un mesaj pe Facebook, aşa cum i-am scris lui Adrian, deoarece pagina lui Andi e făcută astfel încât să nu se poată conversa.

O prietenă, Raluca Moisi, îmi sugera să-i scriu pe Twitter, că sigur îmi va răspunde. Aici e postarea respectivă: **http://bit.ly/post1-Andi**.

Am ascultat cuminte, am intrat pe Twitter şi am ciripit următoarele:

„@andimoisescu *Book selfie* is the new selfie, ce zici de un astfel de text pe tricou?"

Din păcate, nu s-a întâmplat nimic timp de mai multe ore. Aşteptarea a fost din nou foarte frustrantă. Şi, în astfel de momente, începem să căutăm soluţii. M-am gândit să-i scriu un mail, cred că am şi făcut-o, însă sunt convins că primeşte o mulţime de mail-uri, cărora nu apucă să le răspundă. M-am gândit la oamenii pe care îi ştiu în Bucureşti: să încerc să le scriu la fiecare individual şi să văd dacă n-au ei numărul lui de telefon. Dar simţeam că-ncerc marea cu degetul.

Am înţeles că Andi chiar e activ pe Twitter, că postează şi răspunde frecvent.

Atunci mi-a venit ideea. Din categoria „dacă un om îţi spune că eşti beat, nu îl bagi în seamă, dar dacă îţi mai spun cinci-şase atunci te duci acasă şi te culci".

Cum să-i fac pe cunoscuţii mei să mă ajute şi să-i ciripească şi ei acelaşi lucru? Am ajuns la concluzia că cel mai eficient e să creez un eveniment pe Facebook, prin care să-i invit pe toţi prietenii mei la el. Acolo, în descrierea evenimentului, am spus ce vreau să fac şi ce mesaj să transmitem toţi. Aici e evenimentul: **http://bit.ly/Andi-eveniment**.

Pe Facebook poţi invita la un eveniment oameni din anumite oraşe. Pentru a verifica impactul textului de la evenimentul creat, am invitat iniţial prietenii din Timişoara. Aşa au apărut deja câteva ciripituri. Atunci am mers mai departe şi am invitat la eveniment pe toţi prietenii din România.

După asta, am stat cu ochii pe Twitter şi am urmărit mesajele către Andi. Au fost amici atât de *cool*, încât şi-au creat cont pe Twitter special pentru a putea transmite acest mesaj. I-au scris peste 50 de persoane acelaşi lucru:

„@andimoisescu de dragul cărţilor te rog să porţi la ApropoTV un tricou cu mesajul «*Book selfie* is the new selfie»".

Deja era chiar greu să ignore o astfel de avalanşă. Cred că a avut cel mai mare sentiment de tweet-déjà-vu din viaţa lui :).

După această cascadă de mesaje, au apărut primele reacţii din partea lui pe Twitter: **http://bit.ly/Andi-raspuns**.

Profile
Andi Moisescu
@andimoisescu
4.673
TWEETS
290
FOLLOWING
189.493
FOLLOWERS
Following
Andi Moisescu @andimoisescu 38m
De curiozitate. Cine a venit cu ideea "Book selfie is the new selfie"?
Andi Moisescu @andimoisescu 42m
Book selfie is the new selfie. :) Am reținut. :)
Andi Moisescu @andimoisescu 44m
@victormiron Interesant. :)

A fost fain că lumea a început să interacţioneze cu reacţia lui mult înaintea mea. E un sentiment plăcut să vezi că îi provoci pe oameni să facă un lucru şi să vezi că le face plăcere să te reprezinte.

Cred că toţi care i-au scris s-au bucurat de faptul că am reuşit să obţinem o reacţie din partea lui. Am simţit toţi rezultatul unui efort comun, al unei implicări de grup.

Totuşi, reacţia lui Andi a fost doar să transmită că a primit mesajul, nu a spus în niciun fel că va face şi extravaganţa pe care i-o propuneam noi.

Văzând că a văzut primul mesaj, am modificat textul evenimentului pe facebook şi am cerut oamenilor să-i scrie in continuare un alt mesaj, prin care îi ceream să ne spună culoarea şi dimensiunea tricoului pentru ca noi să i-l putem trimite.

Din păcate, nu a mai reacţionat la acest al doilea mesaj în masă. Nici nu am insistat asupra lui, au fost doar câteva astfel de intervenţii. Nu voiam să transform ceva *cool* în ceva sâcâitor. Cred că, să fiu în locul lui şi să tot primesc acelaşi mesaj de la mai mulţi oameni, s-ar fi putut transforma destul de rapid dintr-o experienţă originală în într-una obositoare. Să trimiţi mesaje identice în masă, mai ales pe Twitter, aceluiaşi om e un instrument puternic şi care poate avea rezultate semnificative, mai ales în a atrage atenţia unei persoane publice

foarte ocupate. Îi va fi greu să nu observe o comunicare înmulţită în acest fel.

Este însă ceva care poate deveni rapid enervant şi e un risc să fie folosit prea mult. De atunci, nici noi nu am refolosit această strategie.

Aşa cum spune Gary V.: marketerii vor strica tot, la fel s-a întâmplat şi cu emailul. În primii ani ai emailului, oamenii se bucurau de fiecare mail, acum se întâmplă într-o măsură mult mai mică. Şi această strategie, dacă e abuzată, îşi va pierde eficacitatea.

Andi nu a mai răspuns deloc. Nu aveam mari speranţe, deoarece nu am trimis niciun tricou spre el.

Duminică, totuşi, m-am uitat la ApropoTV. Emisiunea a început în forţă, la fel de amuzantă şi de fainâ ca de obicei. Andi, din nou spiritual şi de treabă. Însă avea un tricou cu un cu totul alt mesaj.

Atunci mi-am dat seama că e foarte posibil ca el să fi înregistrat deja această ediţie pe când i-am scris noi pe Twitter.

Mă gândeam deja c-o să urmeze o săptămână plină de nelinişte în aşteptarea următoarei ediţii a emisiunii, când s-a întâmplat „minunea".

După un moment publicitar, Andi apare cu un tricou de altă culoare şi cu un cu totul alt mesaj. Ghici ce scria pe el? Exact: „*book selfie* is the new selfie". A spus chiar că e ca la fotbal şi a schimbat tricoul la pauză, pentru că a fost pur şi

simplu bombardat pe Twitter. În plus, a fost atât de fain că a şi vorbit puţin despre citit şi despre stabilirea unei noi mode de *book selfie*.

Cred că, dacă îmi făceam o poză atunci, aş fi putut intra în cartea recordurilor. Eram primul om care reuşea să aibă un zâmbet de la o ureche până la cealaltă. Sunt puţine momente în viaţă în care am fost mai entuziasmat de atât.

Şi au început să apară o mulţime de reacţii online. Victoria a fost simţită intens de toţi oamenii care s-au implicat. Nu ştiu dacă s-au bucurat toţi chiar aşa tare ca mine, dar sunt convins că au simţit că a lor ciripire a contat, că implicarea lor a făcut diferenţa. Ţin să le mulţumesc încă o dată pe această cale tuturor oamenilor care au ajutat la racolarea lui Andi spre tabăra *book selfie*-urilor.

Am urmărit pe loc de vreo 5 ori fragmentul *book selfie*-ist al emisiunii pe voyo.ro. Am făcut şi un *print screen* (captură de ecran) cu Andi şi tricoul şi am postat-o peste tot, chiar şi pe cover-ul meu, atât pe Twitter, cât şi pe Facebook.

Îmi dă o mare satisfacţie să ştiu că am reuşit să facem asta. Sunt conştient că marele merit e chiar al lui Andi, el putea în continuare să nu facă nimic. Însă e pentru noi o realizare că am reuşit să-l convingem online, fără să vorbim măcar o dată la telefon.

Cu Andi am mai interacţionat de câteva ori pe Twitter. I-am scris mesajul într-un singur

exemplar cu un singur expeditor. I-am cerut să posteze pe Youtube acel fragment din emisiune şi a spus că va trimite mai departe cererea celor care se ocupă la ei de drepturile de autor.

Sper ca într-o zi să îl pot scoate la o bere pe Andi şi pe toţi ciripitorii cu *Cărţile pe faţă*, au fost de treabă toţi.

CĂRȚILE
PE FAȚĂ
'A reader
lives a
thousand
lives before he
dies. A man
who never
reads lives
only one'.
George RR Martin

Eliberează din carte această ilustraţie şi distribuie-o pe un ”perete” în lumea fizică

ACTUL 6
ASORTEAZĂ O HAINĂ LA O CARTE

„Lucrurile nu sunt greu de făcut. Greu este să te pui în starea potrivită pentru a le face."

Constantin Brâncuşi

Capitol dedicat prietenilor de la
OPEN Design and Print

Ajuns la jumătatea actelor, îmi dau seama cât adevăr este în cuvintele lui Brâncuşi. Mă mir că reuşesc să scriu cu atât de puţină încrâncenare.

Se pare că pot să scriu o carte. Întrebarea e dacă va fi o carte bună sau nu :). Dar ce înseamnă, până la urmă, o carte bună? Cred că răspunsul cel mai potrivit e: „Depinde".

Pentru o persoană care nu a mai citit o carte de când a fost la şcoală, cred că o carte bună este o carte care se cere înlocuită cu alta. Această carte o voi considera bună dacă îi va convinge pe oameni să citească şi o altă carte. Preferabil în acelaşi an.

Pe când eram deja aici îmi era clar că vreau ca lectura să devină cool, să fie la modă să ai la tine o carte.

În niciun alt loc nu e mai pregnantă importanţa trendului ca în lumea modei. Aşa că am început să mă gândesc la cum s-ar putea asocia campania noastră cu lumea modei.

Am luat în revistă oamenii pe care îi cunosc eu din sfera stilului şi a vestimentaţiei. Rapid, am ajuns la amicii mei Laci Nagy, de la stilmasculin.ro, şi Horia Bălan, de la horifashion.ro. Mi-am adus aminte de conceptul de *sprezzatura*, pe care l-a prezentat Laci în cadrul unui discurs de la Toastmasters.

Sprezzatura se referă la modul inedit de a purta un obiect vestimentar. De ce nu ar fi cartea elementul de *sprezzatura*? De sunat, sună destul de *cool*.

Din una în alta, am hotărât să asociem cărţile şi hainele prin reduceri deochiate. Cum ar fi să primeşti reducere, dacă spui ce carte merge la un obiect vestimentar? Sau cum ar fi să ai reducere la haine, dacă ai poză de profil pe Facebook citind o carte? Oricum, voiam să ducem în mediul online reducerile pentru comunitatea *Cărţile pe faţă*, pentru a se putea bucura de ele oameni din toată ţara.

Prima victimă care a oferit astfel de reduceri a fost magazinul horifashion.ro. De ce? Pentru că Horia e foarte de treabă şi mi-a fost la îndemână să-l conving, pentru că oricum mergeam pe la el să-mi iau ceva haine. La câteva ore după acea vizită, am scris acest comunicat de presă:

Cartea îl face pe om… să primească reduceri la haine!

Un magazin online de haine îşi dă cărţile pe faţă şi oferă reduceri inedite cititorilor!

Primăvara aduce nu doar colecţii noi de haine de sezon, ci şi o campanie inedită de reduceri la aceste colecţii noi. Acum poţi lua noile articole la reducere, fără să aştepţi soldurile de la final de anotimp.

Reducerea de 10% nu vine însă automat, ci într-un mod cu totul inedit. Pentru a beneficia de ea, trebuie să faci unul din două lucruri: să laşi un comentariu la un articol vestimentar de pe site şi să spui cu ce carte l-ai asorta pe acesta sau să ai poză de profil pe Facebook cu tine citind o carte, adică să ai un *book selfie*.

„Am fost convins să fac această promoţie de către Victor, iniţiatorul campaniei de promovare a lecturii *Cărţile pe faţă*.", spune Horia, proprietarul magazinului online de haine Horifashion. „Hainele ne ajută mult să ne simţim bine şi confortabil şi chiar să facem o primă impresie bună. În schimb, cărţile pe care le citim ne ajută să păstrăm pe termen lung acea bună impresie iniţială."

Comentariile pe care le lasă oamenii la obiectele vestimentare pentru a primi reducere nu e obligatoriu să fie într-un anumit format. Poţi să spui că ai asorta o pălărie cu o carte cu Sherlock Holmes, pentru că eşti de părere că acel personaj ar purta-o, sau poţi să spui că la acea cămaşă ar merge o anumită ediţie a unei cărţi, deoarece crezi că s-ar potrivi cromatic. Ce e însă important e să laşi comentariu chiar la articolul la care vrei reducere, să pui un link şi spre o poză cu cartea pe care o asortezi acelei haine şi să adaugi şi codul #cartilePeFata.

Mai poţi primi aceeaşi reducere şi dacă ai o poză de profil pe Facebook cu tine citind o carte. Aşa poţi să primeşti reducere tot de 10% la librăria Bookstory din centrul Clujului. La fel, trebuie să ai în descrierea pozei codul #cartilePeFata.

Ce spun experţii în stil despre această campanie? „Să introduci cartea în vestimentaţia ta e un mod excelent de a face o declaraţie publică despre propriul tău stil şi despre propria ta personalitate. Poate fi chiar un element de sprezzatura.”, spune Laci Nagy, celebrul blogger de stil masculin.

Mai multe detalii despre regulamentul promoţiei de reduceri la haine se găsesc pe site-ul magazinului online. Această promoţie face parte din campania de promovare a lecturii **Cărţile pe faţă**, iniţiată de Adela Mureşan şi Victor Miron, prin care se fac mai multe acţiuni neobişnuite de a convinge oamenii să pună mâna pe o carte.

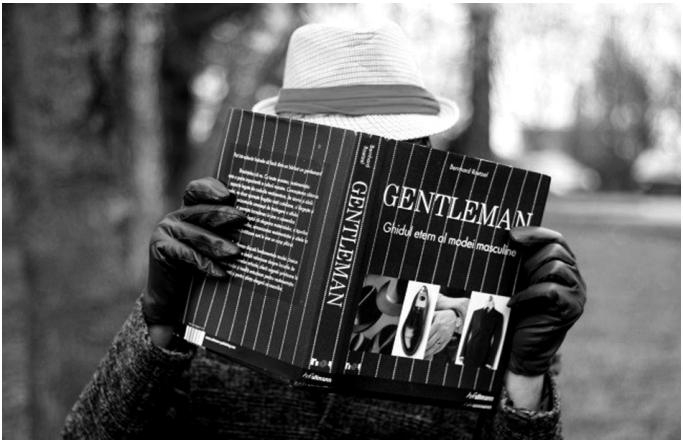

(Pe Horia nu am reuşit până în acest moment să îl filmăm cu nicio televiziune, nu s-au sincronizat momentele de filmare cu prezenţa lui în Cluj.)

Pentru a încuraja şi mai mult oamenii să înceapă să asocieze o carte cu o haină, am creat

acest concurs prin care se oferea cadou un papion. Sunt chiar interesante comentariile oamenilor! Vezi mai jos:

Detalii concurs:
– lasă un comentariu la această imagine în care să spui ce carte ai asorta la oricare din articolele vestimentare de pe http://horifashion.ro/ (te rugăm să pui în comentariu şi un link spre acea haină de pe http://horifashion.ro/);
– câştigătorul va fi ales prin tragere la sorţi din primii 50 de comentatori;
Cel mai creativ comentariu va primi ca premiu special o carte.
Acest concurs este pentru susţinerea campaniei Cărţile pe faţă.

Și comentariile sunt care mai de care mai faine:

Adi Artimon: Aș asorta cartea *Urzeala Tronurilor* cu acest pulover http://horifashion.ro/.../pullover-barbati-junk-de-luxe-o..., deoarece imprimeul aduce aminte de război sau de lupte.

Tilimpea Alexandru: Se potrivește perfect acest pulover cu cel al ziaristului Mikael Blomkvist din cartea *The Girl with the Dragon Tattoo*, de Stieg Larsson http://horifashion.ro/.../pullover-junk-de-luxe-slim-fit...

Alexandra Grigore: Aș asorta acestei cămăși *Spuma zilelor*, a lui Vian, pentru că pare genul de cămașă pe care Colin ar purta-o.
http://horifashion.ro/.../camasa-calvin-klein-slim-fit...

Alma Gavril: http://horifashion.ro/.../camasa-minimum-slim-fit-model... Cămașa aceasta mă face să mă gândesc la *Dragoste în vremea holerei*, a lui Gabriel Garcia Marquez, în mintea mea, protagonistul purta cămăși de genul acesta.

Hanseriz Flaviu: Aș asorta Friedrich Holderin, *Hyperion*, la cămașa aceasta http://horifashion.ro/ camasa-barbati-slim-fit-lila-dungi...

Voda Ionuţ: Steve Jobs – biografia autorizată – http://horifashion.ro/.../sacou-minimum-edi-blazer-black...

Nicoleta Cioltan: *Simply Better* cu http://horifashion.ro /.../camasa-calvin-klein-slim-fit...

Hekate Nephthys: Aş asorta hanoracul http://horifashion.ro/.../hanorac-minimum-model-nuno... la romanul *Pe drum*, al lui Kerouac. Acest articol vestimentar se potriveşte cu stilul de viaţă prezentat în *Biblia generației Beat*, cu libertatea de mișcare, cu tinerețea, nonconformismul și călătoriile.

Nicole Rizea: http://horifashion.ro/.../sacou-minimum-erasmo-blazer... Acest sacou maro îmi aminteşte de romanul Agathei Christie, *The man in the brown suit*. Tânăra şi frumoasa Anne Bedding vine în vizită la Londra, în căutare de aventuri. Aventurile nu se lasă aşteptate, căci nici nu ajunge bine în staţia de metrou, când observă un om căzând de pe peron şi sfârşind pe şine. Poliția crede că este pur și simplu un accident, dar cine o fi fost bărbatul în costum maro care a luat-o la fugă, după ce a examinat cu atenţie cadavrul? Este un indiciu mic, dar Anne este hotărâtă să-l aducă pe criminal în fața justiției. Această hotărâre o va purta în croazieră la Cape Town şi pe continentul african.

Un alt mod de a purta o carte e *book punk*. Numele a venit de la Adi, clientul din videoul de la service :).

Sper ca această nouă acţiune să-i convingă pe oameni să ia exemplul Marcelei Câmpian, adică să poarte cu ei o carte. Aşa poţi să foloseşti într-un mod constructiv orice moment mort. Întârzie cineva la o întâlnire? Foarte bine, poţi citi încă puţin din carte.

CĂRȚILE
PE FAȚĂ

”O carte bună
este o educație a inimii.”

Susan Sontag

Eliberează din carte această ilustrație și distribuie-o pe un ”perete” în lumea fizică

ACTUL 7
REŢETĂ *À LA CARTE*

„La un anticariat găsesc Papini – *GOG*. O cumpăr, întreb dacă au şi *Un om sfârşit*, cartea mea preferată. Bunicul meu a dat-o împrumut în tinereţe şi s-a pierdut. Îmi spune că are o ediţie foarte veche. Mi-o aduce. O deschid. E a lui bubu Doru. *Serendipity* e fix pix pe lângă cartea întoarsă în mâna mea după atâţia ani."

Teodora Rogobete, pe Instagram
http://bit.ly/papini-teo

Capitol dedicat prietenilor de la
teoskitchen.ro

Pe Teodora o cunosc din fragedă pruncie. Adică de când am primit buletinul. Ieşeam amândoi prin aceleaşi cercuri de rockeri mai mult sau mai puţin supăraţi pe viaţă. Erau ani faini, mergeam (cel puţin eu) la festivalul medieval de la Sighişoara şi dormeam pe pământ, în cetate, sub cerul liber. (Mamă, dacă citeşti asta, să ştii că nu e adevărat, e doar o exagerare pentru a face lectura mai incitantă :))

Apropo de părinţi şi de familie. Cred că cel mai bun mod de a face ca părinţii noştri să citească e să scriem cărţi. Mama mea, de exemplu, citeşte şi de la ea am învăţat şi eu să o fac. Tata însă nu ştiu să fi fost vreodată cititor. Are multe calităţi, dar cititul nu e una din pasiunile lui. Sunt însă absolut convins că va citi această carte, pentru că e scrisă de mine.

Pe această certitudine s-a bazat şi un producător de băutură cu celebra lui reclamă, în care un tată trecut de 60 de ani învaţă să citească pentru a putea citi cartea fiului său: **http://bit.ly/reclama-citit**.

Tată, pentru a mă convinge că ai citit şi acest paragraf, când te voi întreba de parola secretă din carte, să ştii că e: *Ascunzătoarea din volanul de la HZP* (HZP-ul e numărul de la una din Daciile pe care le-am avut de-a lungul timpului; capacul de la volan se lua uşor jos şi sub

el nu era niciun airbag, însă tata punea acolo bani pe care eu şi Ionuţ să-i putem folosi în caz de nevoie).

Revenind la tema capitolului, actul 7 din campanie a fost, din nou, unul involuntar, însă foarte inedit.

Am fost invitat la emisiunea lui Teo, *Ziua Bună*. Ne-am distrat acolo, am vorbit de cărţi şi de tot ce făcusem până atunci în campanie. Teo a spus în direct povestea bunicului ei. Ea avea deja la activ şi câteva *book selfie*-uri de dragul *Cărţilor pe faţă*. Ne-am făcut la final şi un group *book selfie* cu oamenii din echipa de realizare a show-ului. Prin aceste grupuri de *book selfie*-uri, încercăm să facem o nouă modă care să

înlocuiască popularele acţiuni de grup de tipul *Harlem Shake*. Acesta e şi sloganul pentru ele „group *book selfie* is the new Harlem Shake".

După emisiune, am ieşit la un suc cu Teo şi am tot vorbit despre cărţi, despre anii tinereţii şi despre campanie. Am reuşit s-o entuziasmez un pic şi, cum ea e foarte de treabă, s-a hotărât să ne ajute. Aşa a apărut *Reţeta à la carte*. Practic, ea a organizat un concurs pe blogul ei, în jurul unei reţete asortate cu o carte.

„Şi apropo de copilărie şi bunici, trebuie să vă povestesc cum am început eu să citesc. De mică-mică am fost foarte fascinată de cărţi, poate şi pentru că bunicul meu avea o bibliotecă imensă, 2 pereţi dintr-o cameră erau tapetaţi de sus până jos cu cărţi şi pentru un copil de 1 metru ş-un pic, pereţii ăia păreau imenşi şi eu abia aşteptam să

citesc tot. Cartea care mi-a marcat copilăria a fost *La Medeleni* și Olguța este unul dintre personajele mele preferate din toate cărțile citite. În liceu, când mama a fost nevoită să plece și am rămas în grija bunicilor, eu eram în perioada emo-rock, mă îmbrăcam ca Morticia Addams și, fiind la liceu în centru, aveam șansa să stau în Piața Unirii, „în Matei", în fiecare zi după școală, cam până mă uita Dumnezeu. Să nu mă înțelegeți greșit, mereu am fost foarte studioasă și premiantă, dar puteam foarte ușor, realizez acum, să o iau pe alte cărări. Dar nu s-a întâmplat asta, pentru că bunicul meu, care a fost cel mai minunat om pe care l-am cunoscut vreodată, nu a lăsat să se întâmple asta. A gestionat foarte bine situația și, ca să mă țină sub control, ca să pot ieși în weekend cu colegii, îmi dădea în fiecare luni o carte, pe care trebuia să o citesc până vineri, când urma să o discutăm. Dacă era mulțumit de ce am citit și ce am înțeles din carte, aveam voie să ies… Dacă nu… mai citeam în weekend ceva de același autor, «ca să îl înțelegi, ca să îl cunoști și ca să nu te mai faci de râs».

La vremea aceea, o percepeam ca pe o corvoadă și nu înțelegeam de ce mă face să citesc ca nebuna. Mă întreba: «Ce studiați acuma la română?». Îmi era și groază să îi răspund și îi spuneam cu jumătate de gură: «…*Patul lui Procust*…», pentru că știam ce urmează… Nu doar că nu era suficient pasajul din manualul de Română, eu trebuia întotdeauna să citesc tot romanul și știam că urmează să găsesc pe birou teancul de cărți. «Citești

şi *Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război*, *Jocul ielelor*, *Act venețian*, ca să înțelegi tipologia personajelor. Tu nu poți comenta o carte dacă nu ştii ce a mai scris omul». Şi sufeream ca un câine, şi îmi venea să dau foc teancului de cărţi, daaaaar le citeam. Ca să am şi eu viaţă socială şi nu pentru că aş fi înțeles atunci importanța a ceea ce făcea el şi nu pentru că aş fi ştiut că o să îi mulţumesc toată viaţa pentru asta. Cititul m-a schimbat, cititul m-a crescut şi mi-a dat şansa să fiu cine sunt acum. Să pot să scriu pe blog, să pot să vorbesc fără prompter la tv, să pot să duc o discuţie cu un om ca Oreste sau la fel de bine cu mătuşa Ana de la Aşchileu. Să pot să îmi exprim gândurile şi sentimentele, în scris sau verbal, fără ca vreodată să rămân fără cuvinte. Să fiu Teodora. Şi toate astea nu erau posibile fără cărţi şi, mai ales, fără bunicul meu, Bubu Doru, căruia nu o să îmi ajungă o viaţă să îi mulţumesc pentru educaţia pe care mi-a dăruit-o, chiar dacă, o vreme, a fost cam împotriva voinţei mele.

Un alt pasionat de citit este **Victor Miron**, un om de care poţi fi mândru că îţi e prieten şi care a iniţiat acum o campanie foarte drăguţă, prin care instigă oamenii la citit – *Cartile pe fata*. Poate aţi văzut deja pe Facebook multe poze cu oameni citind, ţinându-şi cartea pe faţă, aşa cum vedeţi la Victor şi la mine, în pozele de mai jos. Ştiţi de ce? Pentru că ***BOOK SELFIE*** **IS THE NEW SELFIE** ! Aşa că sper să văd şi de la voi astfel de poze pe Facebook

sau mi le puteți trimite mie, pe teo@teoskitchen.ro și eu le voi publica într-un album special pe pagina de FB. Ce ziceți? Citim și noi?"

Din punctul meu de vedere, cititul este hrană, o hrană pentru minte, dar şi pentru suflet. E clar că unele cărţi, cum ar fi cele de eseuri sau cele de dezvoltare personală ne sunt foarte utile pentru minte.

Este foarte interesant faptul că romanele ne ajută să ne dezvoltăm empatia şi inteligenţa emoţională. Merită urmărit documentarul *Why reading matters*, al celor de la BBC. Acolo sunt prezentate o multitudine de beneficii ale cititului.

Aşa cum e bine să mâncăm de trei ori pe zi, eu cred că e sănătos să citim în fiecare zi. *Nu toată ziua, dar în fiecare zi.* :)

CĂRȚILE
PE FAȚĂ

”Diferența dintre cine ești acum și cine vei fi peste cinci ani e dată de cărțile pe care le vei citi și de oamenii pe care îi vei cunoaște.”

Eliberează din carte această ilustrație și distribuie-o pe un ”perete” în lumea fizică

ACTUL 8
CABINET STOMATOLOGIC ANTICARIAT / ANTI-CARIAT

We lose ourselves in books, we find ourselves there too.

Capitol dedicat prietenilor de la
Hyperliteratura.ro

Mie îmi plac atât oamenii care zâmbesc, cât şi oamenii care citesc. Dacă acelaşi om şi zâmbeşte, şi citeşte, e cu atât mai fain.

Să facem un cabinet stomatologic anticariat / anti-cariat e, din nou, un proiect care a apărut indirect. Ideea de „anticariat" a venit iniţial gândindu-mă la Pc Madd şi cum ei ar da la schimb o carte cât ai laptop-ul la reparat (Edy de la PC Madd încă nu ştie că i-am pus gând rău şi că vreau să intre în campania noastră, dar va afla în curând :)).

Mi-am dat seama că termenul „anticariat" se poate despărţi în „anti-" şi „-cariat", aşa că am înţeles că se potrivea ca o mănuşă unui cabinet stomatologic.

Am fost cât se poate de subiectiv când l-am ales pe Marius Bud şi pe MB Dental să devină primul cabinet stomatologic anti-cariat. El e dentistul meu care mă ajută să scap de durere şi chiar îmi readuce zâmbetul pe buze.

Nici Marius nu a fost greu de convins. Destul de repede, am stabilit detaliile promoţiei din partea MB Dental. Aşa am scris încă un comunicat şi a apărut următoarea ştire:

Care carte ţi-a adus zâmbetul pe buze?
S-a lansat primul cabinet stomatologic anti-cariat

Un cabinet stomatologic din Cluj-Napoca recompensează cititorii de carte în moduri inedite. Oferă **reducere de 10%** din valoarea lucrărilor stomatologice acelor clienţi care dau *check-in* pe

Facebook la cabinet spunând **care carte le-a adus zâmbetul pe buze**.

„Oamenii care citesc cărți zâmbesc mai mult și chiar mai frumos. Și pentru noi e foarte important ca oamenii, în general, și clienții noștri, în special, să își etaleze dantura în public. Dacă pacienții noștri nu zâmbesc, nu se vede rezultatul muncii noastre", spune dr. Marius Bud, proprietarul cabinetului MB Dental.

În sala de așteptare a cabinetului, există o serie întreagă de cărți pe care pacienții le pot citi în timp ce stau acolo.

Pacienții cabinetului pot să se bucure de reducerea de 10% și dacă au poză de profil pe Facebook cu ei citind o carte (așa-numitul *book selfie*). Astfel, MB Dental se alătură campaniei de promovare a lecturii Cărțile pe față, campanie care pune cărțile în locuri unde nu au mai fost până acum: la service auto sau pe pagina unui magazin online de haine. Un mesaj care promovează cartea a ajuns și pe tricoul lui Andi Moisescu. De asemenea, campania vine cu o propunere pentru primăria Cluj-Napoca: în prima duminică din fiecare lună, călătorii care citesc în autobuz să nu plătească bilet.

„La anticariat mergem să ne căutăm cărți uzate. La un cabinet stomatologic *anti-cariat* mergem să recăpătăm zâmbetul pe buze. Acum, oamenii pot să își contamineze și prietenii din mediul virtual cu bucuria adusă de cărțile de calitate", spune Victor Miron, unul din inițiatorii campaniei Cărțile pe față. „Ineditul acțiunilor de promovare a cititului vine să demonstreze cât de mult ajută cărțile în dezvoltarea creativității.", adaugă Victor.

Poate că, prin astfel de inițiative și campanii, oamenii vor ajunge să vorbească tot mai mult despre cărți și despre personajele din cărți. Cine știe, poate cititul va deveni noul sport național.

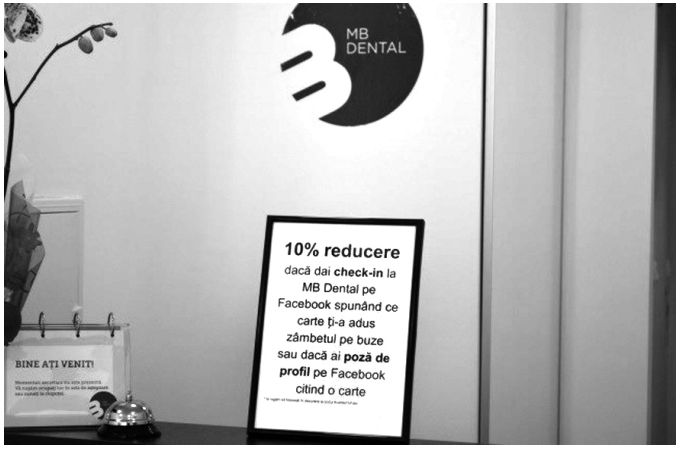

Ideea de *check-in* a venit deoarece mă tot gândeam cum să promovez acest comportament pentru service. Mi se pare important ca ai tăi clienți să dea *check-in* pe Facebook când sunt la tine. Așa te și promovează și îți și cresc numărul total de *check-in*-uri. Pe Facebook se vede câte persoane au fost într-o anumită locație și dă bine să vezi că mulți oameni merg acolo. Câștigi credibilitate.

E adevărat, nu toată lumea ştie ce e acela un *check-in*. Serios, nu toţi ştiu.

Am fost plăcut surprins să mă găsesc în situaţia de a putea eu să îi explic un concept domnului H.-R. Patapievici. Dânsul nu ştia ce e acela un *check-in*. Ne-am întâlnit la Cluj la o cafea şi i-am povestit ce facem cu *Cărţile pe faţă*.

Chiar dacă nu a înţeles din prima cum e cu *check-in*-ul, tocmai ideea de cabinet stomatologic anticariat l-a cucerit. A râs cu poftă la asta. I-a plăcut atât de mult, încât a spus că vrea să devină „un vector pentru campania noastră" şi chiar s-a arătat interesat să poarte un tricou cu mesajul „*book selfie* is the new selfie" în cadrul unei prezentări publice ţinute de dânsul. Abia aştept să văd asta.

Noi ne-am cunoscut prima dată abia cu puţine zile înainte, la o conferinţă susţinută de dânsul. Am reuşit să îi aduc zâmbetul pe buze şi atunci, deoarece dânsul aştepta înainte de conferinţă pe primul scaun din dreapta de lângă culoarul din mijloc al sălii. Scaunul de lângă dânsul era gol, aşa că am mers şi l-am întrebat, făcându-mă că nu îl cunosc, dacă e liber scaunul vecin. S-a uitat mirat la mine, după care i-am zâmbit şi l-am rugat să facem o poză împreună. E frumos să poţi întâlni în carne şi oase oameni pe care i-ai citit şi pe care îi admiri.

De atunci, am învăţat să spun tot când vorbesc cu cineva. Adică dacă îi spun cuiva de campanie, îl trec prin toate actele actuale şi viitoare, în speranţa că îl va entuziasma careva anume sau îl va impresiona numărul mare de acţiuni.

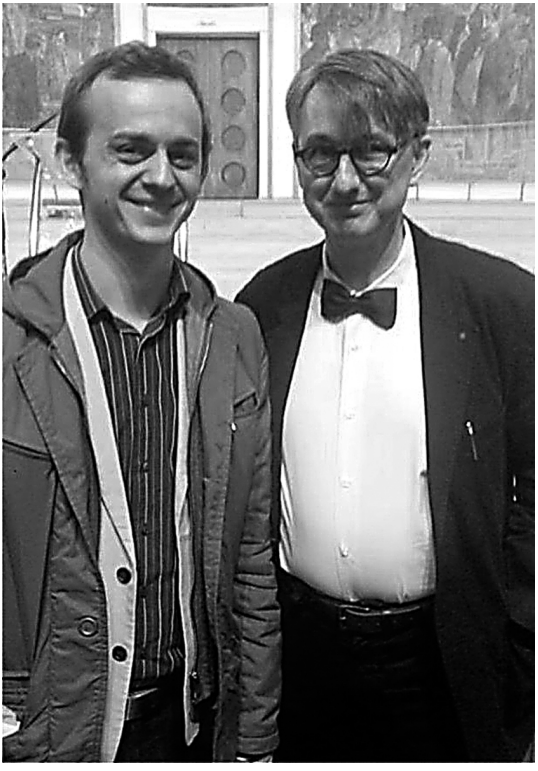

CĂRȚILE
PE FAȚĂ

”Cărțile sunt ferestrele prin care sufletul priveşte afară.”

Henry Ward Beecher

Eliberează din carte această ilustrație și distribuie-o pe un ”perete” în lumea fizică

ACTUL 9
LA UN SEMN DESCHISĂ-I CARTEA

„La un semn deschisă-i calea şi s-apropie de cort
Un bătrân atât de simplu, după vorbă, după port.
– Tu eşti Mircea?
– Da-mpărate!”

Mihai Eminescu,
fragment din *Scrisoarea III*

Capitol dedicat prietenilor de la
Loopaa

Nu sunt superstiţios, cred că există atât destin, cât şi liber arbitru. Nu mă ghidez după semne, însă unele chiar îmi plac, mai ales semnele de carte. Serios, am o întreagă colecţie de semne de carte!

Pornind de la ideea de mai sus, s-a conturat şi acest al nouălea act. Într-o zi, nu îmi găseam semnul de carte preferat şi mă gândeam că ar fi fain să facem semne de carte personalizate cu *Cărţile pe faţă*.

Gândindu-mă ce să trec pe ele, mi-a venit ideea c-ar fi potrivit să scrie chiar asta: „dacă aştepţi un semn pentru a citi o carte, acesta e semnul”.

Am început să vorbesc cu oamenii din jurul meu despre asta şi am fost plăcut surprins să văd că aveau o reacţie foarte bună. Li se părea amuzant să existe un semn de carte pe care să scrie despre aşteptarea unui semn.

Aşa că mi-am pus în valoare calităţile de designer (#autoironie) şi am făcut prima variantă de semn de carte. Am intrat în Corel, am pus în fundal *book selfie*-ul cu *Un om sfârşit* a lui Papini şi am scris textul în format *landscape*. Asta a ieşit. A fost bilingv, româno-englez. De fapt, în engleză sună mai bine: „If you are waiting for a sign to read a book, this is it.”.

După ce i l-am arătat Corinei Iordache, m-a întrebat dacă am buget pentru a le tipări. I-am răspuns că pe bani oricine ştie să tipărească.

Corina e digital officer la RockFM şi principala vinovată pentru parteneriatul dintre Rock FM şi *Cărţile pe faţă*. Acum e deja parte şi din echipa *Cărţile pe faţă*.

Am reuşit să tipărim mii de astfel de semne de carte prin faptul că cine le tipăreşte semnează prin sigla lor că au fost tipărite de firma lor.

După designul meu, au apărut şi versiuni muuult mai bune.

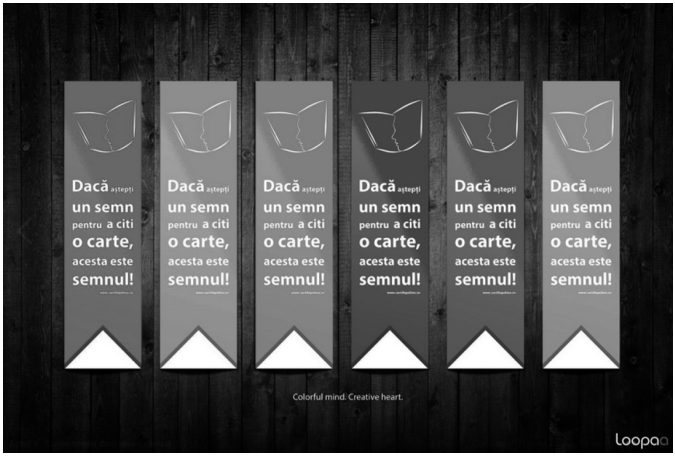

Apropo de semnele făcute de Petruţa, trebuie să o spun răspicat că e o persoană deosebită. E un om cu iniţiativă, în stare să mute munţii dacă îşi propune. Cu oameni ca ea chiar o să reuşim să facem din citit noul sport naţional.

Ideea cu aceste semne este să fie distribuite în locuri unde nu te aştepţi. Aşa că am început să le distribuim la supermarket, la Cora Cluj, mai exact.

Am mers acolo cu cei de la Digi24 şi cu Cristian Ioan (care, între timp, a devenit

fotograful oficial de la *Cărţile pe faţă*). Reacţia oamenilor când primeau aceste semne de carte la casă, odată cu bonul, a fost nepreţuită. Unele persoane râdeau de-a binelea.

Vrem să se mai dea astfel de semne şi la benzinării, la farmacii şi la casele de bilete la autobuz. De fapt, la casele de bilete de la autobuz se dau deja :).

Aceste lucruri s-au putut realiza mulţumită prietenilor de la *Igen, tessék – Da, poftiţi*. Ei sunt un ONG din Cluj care promovează bilingvismul, mai ales cel româno-maghiar (i-am menţionat în capitolul 3).

Am venit spre casă cu ei şi le-am povestit ce facem la *Cărţile pe faţă*. Atunci mi-am dat

seama că semnele noastre de carte ar fi bine să fie şi româno-maghiare, nu doar româno-engleze.

Mulţumită lui Imre, care e şi consilier local, am ajuns la directorul CTP (fostul RATUC) şi am reuşit să îl convingem să se dea astfel de semne de carte odată cu biletele. În acest mod, au ajuns la ei peste 3500 de semne de carte. Ele au început să fie distribuite din 23 aprilie, ziua internaţională a cărţii.

Acum suntem în discuţie cu edituri pentru a putea tipări sute de mii de semne de carte.

Cristian Gog, mentalistul, a fost atât de încântat de ele, încât a spus că ar trebui să fie aruncate cu miile din avion. Nu ştiu dacă vom putea face asta, însă sper ca în curând să reuşim să facem cu Cristi un video mişto de promovare a lecturii (apropo de a spune tot ce facem oricui ne ascultă).

Era să uit, mai jos e ştirea care anunţă aceste semne. Titlul *La un semn deschisă-i cartea* l-a dat tot Adela (abia aştept să o văd că e copywriter-iţă şi abia aştept să citesc o carte scrisă de ea!).

La un semn deschisă-i cartea

La hipermarket şi la service auto există semne că ar fi timpul să citeşti o carte.

Se spune că diferenţa dintre cine suntem acum şi cine vom fi peste 5 ani sunt oamenii pe care îi vom cunoaşte şi cărţile pe care le vom citi. Pentru a le reaminti oamenilor să citească şi cărţi, nu doar reviste şi text pe internet, la un hipermarket şi la un service auto din Cluj se distribuie gratuit semne de carte.

Această iniţiativă este o nouă acţiune din cadrul campaniei de promovare a lecturii Cărţile pe faţă. Ineditul acestei acţiuni este mesajul de pe semnul de carte: „Dacă aştepţi un semn pentru a citi o carte, acesta e semnul".

„Am adaptat cauzei noastre acel mesaj care circulă pe internet, în care textul «If you are waiting for a sign, this is it» este scris pe un semn de circulaţie", spune Victor Miron, unul din iniţiatorii campaniei." Acest tip de mesaj s-a potrivit cu atât mai mult pe un semn de carte. Oamenii au reacţionat foarte bine la idee, chiar înainte de a tipări semnele, i-a făcut să zâmbească acest joc de cuvinte.

Surprinzătoare sunt şi locaţiile în care se distribuie semnele de carte. Poate ar fi de aşteptat să le găsim în librării, însă probabil că acolo impactul ar fi mai mic. Faptul că se dau gratuit în locuri cum ar fi un hipermarket sau un service auto amplifică surpriza oamenilor.

„Mi se pare că în ziua de azi nu e greu să ai acces la cărţi. Avem cărţi acasă, multe le găsim gratuit pe internet şi sunt o mulţime şi la biblioteci,

de unde se pot împrumuta. Cred că nu ne aducem aminte prea des să le citim. Parcă aşteptăm un semn. Poate aceste semne.", spune Adela Mureşan de la *Cărțile pe față*. Ea este cea care a dat numele *La un semn deschisă-i cartea* acestei noi acțiuni din cadrul campaniei.

Un astfel de semn de carte e util nu doar pentru a şti unde ai rămas cu lectura unei cărți, ci şi pentru a ne aminti când a fost ultima dată când am citit o carte.

Iniţiatorii campaniei speră să tipărească zeci de mii de astfel de semne de carte, pe care să le distribuie în hipermarketuri, în farmacii, în benzinării şi chiar la casele de bilete de autobuz. Ei speră să fie contactați de posibili parteneri atât pentru tipărirea lor, cât şi pentru distribuirea semnelor. Să vedem cine o să li se alăture.

CĂRȚILE
PE FAȚĂ

„Lectura este
o formă a fericirii.
Ultima la care
vom renunța.”

Fernando Savater

Eliberează din carte această ilustraţie şi distribuie-o pe un ”perete” în lumea fizică

ACTUL 10
READER-FRIENDLY

„Dacă ai o grădină şi o bibliotecă, ai tot ce-ţi trebuie."

Cicero

Capitol dedicat prietenilor de la
Fundaţia Comunitară Cluj

La o discuţie cu Florin Roşoga despre citit, am conchis că ar fi foarte fain să găsim cafenele în care se poate citi. Unde să mergi şi să poţi citi liniştit.

La o întâlnire cu echipa Loopaa, am dus lucrurile la nivelul următor şi am spus să le dăm mai multe distincţii (*badge*-uri) în funcţie de cât de prietenoase sunt cu cititorii.

Atunci mi-am adus aminte de o sugestie a lui Victor Balas de la ASAR (Asociaţia Service-urilor Auto din România), care propunea ca service-urile auto să fie clasificate tot cu cinci stele, cum sunt şi hotelurile.

Pornind de aici, mi-am dat seama că ar fi minunat să acreditäm şi localurile într-un mod asemănător. Doar că noi vom acorda maxim cinci volume, nu cinci stele.

Aşa au pornit cele cinci distincţii separate, cei de la Loopaa au făcut design-nul pentru acreditare şi eu am scris ştirea. Uite ce a ieşit:

De ziua internaţională a cărţii
se începe acreditarea
localurilor *à la carte*!

În 23 aprilie se sărbătoreşte pentru a zecea oară Ziua internaţională a cărţii. S-a ales tocmai această zi pentru a sărbători cartea, deoarece în 23 aprilie moare Miguel de Cervantes, Inca Garcilaso de

la Vega și Josep Pla, se naște și moare William Shakespeare și se naște Maurice Druon, Manuel Mejía Vallejo și Halldór Laxness.

Cu această ocazie, se lansează acreditarea de **Local à la carte**. Recunoașterea aceasta se dă acelor cafenele, ceainării și restaurante prietenoase cu oamenii care citesc. Așa cum hotelurile au cinci stele, localurile *à la carte* vor primi cinci volume, câte unul dacă îndeplinesc următoarele criterii:

Vol. I : Reader-friendly
– Dacă volumul muzicii în locație este potrivit pentru lectură;

Vol. II: Bibliotecă
– Dacă este un număr de cărți mai mare sau egal cu jumătate din numărul scaunelor;

Vol. III: Wifi
– Wifi-ul să aibă în nume și fraza **Mai bine citește o carte** și ca parolă **amsacitesc**;

Vol. IV: Semn de carte
– Dacă se dau semne de carte pentru *Cărțile pe față* odată cu nota;

Vol. V: Reducere X%
– Reducere X% pentru persoanele care au poză de profil un *book-selfie*.

„Îmi place să citesc în locuri frumoase. De multe ori, am căutat unde e agreabil să citesc și nu întotdeauna am avut experiențe plăcute în toate localurile. Vorbind cu Florin Roșoga și ulterior cu

echipa Loopaa, am stabilit forma actuală a acestor acreditări pentru a promova cititul", spune Victor Miron, unul din inițiatorii campaniei *Cărțile pe față*.

Aceste acreditări sunt cea de-a zecea acţiune din cadrul campaniei Cărţile pe faţă. Tot datorită unei propuneri venite din partea lor în 23 aprilie se intră gratuit la Grădina Botanică dacă ai o carte la tine.

Primul local *à la carte* este Răgaz din Cluj-Napoca. El va primi această distincţie în cadrul evenimentului Ziua cărţilor deschise, care începe în 23 aprilie la ora 19.00.

Cel mai mult i-a impresionat pe oameni volumul al treilea, cel cu wifi-ul, pentru numele – "mai bine citeşte o carte" – şi parola alese – "amsacitesc". Ideea a venit din partea echipei Loopaa, care au găsit un mod cool de a exemplifica asta, printr-un sigiliu.

Când scriu aceste rânduri, am avut deja prima acreditare de local *à la carte*. A fost la *Răgaz*, în Cluj; ei au fost primii care au primit acreditarea maximă de 5 volume. Am decernat această diplomă tot în 23 aprilie, de Ziua internaţională a cărţii.

Se pare că firmele reacţionează pozitiv la diplome şi premii. Drept dovadă, multe hoteluri şi pensiuni îşi afişează cu mândrie trofeele de la Trip Advisor.

Pe măsură ce se vor strânge tot mai multe localuri acreditate, le vom centraliza pe site într-o hartă, astfel încât să poţi găsi locuri care sunt cu adevărat prietenoase cu oamenii care citesc. Aşa, probabil oamenii vor fi mai înclinaţi să citească în spaţii publice şi poate să-i inspire şi pe cei din jur să le urmeze exemplul.

Sunt edituri şi companii dispuse să sponsorizeze bibliotecile din localuri. Dacă, de exemplu, o cafenea încă nu are o bibliotecă, aceasta îi poate fi donată dacă lângă ea apare textul „donată de editura X".

Ce e foarte interesant la aceste acreditări e faptul că ele sunt o bună ocazie pentru comunitatea *Cărţile pe faţă* să se întâlnească şi faţă în faţă.

Aşa că, cel puţin o dată pe lună, vom face evenimente de acreditare a unei locaţii noi. Vom face aceste adunări în localurile care primesc toate cele cinci volume. Astfel, ele vor primi un beneficiu suplimentar din partea noastră.

Pentru a crea o comunitate în adevăratul sens al cuvântului, e nevoie ca oamenii să se vadă şi faţă în faţă. Am învăţat asta din perioada UseTogether.

La prima ediţie, am avut un invitat (Florin Roşoga), am făcut schimb de cărţi, precum şi un *blind date with a book*. Aşa am

reuşit să strângem şi primii bani pentru campanie.

Nu, nu avem încă niciun ONG. Cum am reuşit să strângem donaţii? Simplu: ne-am asociat cu Fundaţia Comunitară Cluj şi ei au făcut un fond special pentru noi, numit *Cărţile pe faţă*. Aşa am procedat şi în cazul campaniei pedrumulcelbun.ro.

Scopul iniţiativei *Cărţile pe faţă* e în primul rând să promoveze lectura. Oricum, nici n-am fi apucat să creăm o asociaţie în zilele premergătoare evenimentului. Aşa că a venit la eveniment Ruxandra de la Fundaţia Comunitară Cluj şi a dat chitanţă la toţi oamenii care au făcut donaţii. Banii îi vom folosi pentru a face mici biblioteci din căsuţe de lemn în parcuri şi pentru a tipări semne de carte.

Cărţile pentru *blind date with a book* le-am primit de la editura Litera. La *blind date with a book* sunt cărţi diferite, ambalate la fel şi iei la nimereală o carte, fără să ştii dinainte ce vei primi. Dacă o persoană ar fi luat o carte care nu i-ar fi plăcut, ar fi putut foarte uşor s-o schimbe cu alta de pe masa de schimb de cărţi.

CĂRȚILE
PE FAȚĂ

”Cărțile
sunt felul oamenilor
de a avea aripi
ca îngerii.”

Andrei Pleșu

Eliberează din carte această ilustraţie şi distribuie-o pe un ”perete” în lumea fizică

ACTUL 11
CARTEA *CĂRŢILE PE FAŢĂ*

„The best is yet to come."

Frank Sinatra

Capitol dedicat prietenilor de la
Biblioteca Judeţeană "Octavian Goga" Cluj

Am ajuns la cea de-a unsprezecea acţiune a campaniei. Aceasta e tocmai cartea pe care mă pregătesc să o închei. Cu siguranţă, nu va fi ultima acţiune pe care o facem.

Până la urmă, de ce e bine să citeşti cărţi? Sunt câteva motive arhicunoscute: îţi dezvoltă imaginaţia şi memoria, îţi îmbogăţeşte vocabularul şi te ajută chiar să scrii mai bine (de la postări pe facebook la mailuri în cadrul organizaţiilor şi companiilor în care o să activezi). Este şi o formă de fitness mental şi, cu siguranţă, este un mod foarte bun de a ieşi din viaţa ta şi de a trăi şi alte experienţe. Nu degeaba se spune că un cititor trăieşte o mie de vieţi.

Pe lângă toate acestea, eu aş îndrăzni să adaug câteva beneficii ale lecturii pe care le-am experimentat pe propria piele.

Atât când citeşti, cât şi când faci duş, faci un bine şi pentru tine, şi pentru cei din jurul tău. Să citeşti o carte care nu-ţi place este la fel de neplăcut ca a te spăla cu apă rece şi săpun de haine. Dacă n-ai încotro, te îmbăiezi şi aşa, dar abia după ce situaţia devine imposibil de amânat.

Cu toţii citim... cel puţin, ambalajul de pe produsele din baie. Cred că tuturor ne-ar face bine să citim, important e să găsim cartea cu aroma potrivită pentru noi. Cartea care să aibă temperatura şi presiunea potrivite. Cartea care ne

face să ne simţim mult mai bine la final. Exact ca un duş după o zi plină.

Cititul mi-a antrenat muşchiul admiraţiei. Fiecare carte bună pe care am citit-o m-a forţat să stimez autorul sau un personaj din cartea lui. Poate şi de aceea sunt idealist şi văd în primul rând partea bună din oameni şi poate de aceea mă concentrez pe oportunitatea adusă de fiecare situaţie. Deja sunt obişnuit să ştiu că urmează ceva bun. Mă aştept să mă impresioneze în sens pozitiv omul din faţa mea. Pe mine cititul m-a transformat într-un admirator :).

Tot cititul m-a învăţat să am un control emoţional puţin peste media celor din jurul meu. Îmi vine relativ uşor şi să mă ataşez şi să mă detaşez de oameni. Am făcut-o faţă de atâtea personaje, încât am dobândit experienţă. Îmi dau seama că mă pot detaşa de foste prietene foarte repede. E oricum cunoscut faptul că citind, mai ales beletristică, îţi dezvolţi empatia şi inteligenţa emoţională, în general.

De ce un iubitor de muzică, oricât de performant i-ar fi sistemul audio de acasă, merge să vadă şi concertul live?

Cam aşa îmi explic şi eu de ce prefer să citesc cărţi tipărite. Sunt bune şi cărţile în format electronic, sunt mai uşor de purtat şi poţi să cauţi în ele după cuvinte-cheie. Şi cu muzica pe suport electronic ai beneficii asemănătoare: poţi derula,

poţi pune pauză şi poţi sări mult mai uşor la partea pe care o cauţi.

Dar când citesc o carte adevărată, practic, de fapt, un ritual. O simt în mână, o deschid şi intru în altă lume unde călătoria îmi este consemnată prin gestul, aproape ceremonial, de a da pagina. Tot o celebrare e şi să merg la un concert: mă îmbrac corespunzător şi intru în altă lume în faţa scenei.

Să primeşti sau să cumperi o carte şi să n-o citeşti sau să n-o împrumuţi nici altora s-o citească e ca şi cum ai adopta sau ai primi un animăluţ şi l-ai lăsa să moară de foame – ca şi cum nu l-ai hrăni nici tu, dar nici n-ai ruga pe altcineva să-i dea de mâncare.

De ce am scris această carte? De fapt, de multă vreme mi-am propus să scriu o carte. Prin februarie, mi-am făcut curaj când mi-am mai dat un motiv:

„Oare te poţi lăsa condus în dans, zi de zi, o viaţă întreagă, fără să vrei să încerci să conduci şi tu?

Eu n-aş putea. Cred că de asta, cu fiecare carte citită şi cu fiecare autor de care mă las condus, îmi doresc tot mai mult să încerc să scriu şi eu."

http://bit.ly/citit-scris

Ştii cum se spune: dacă trebuie să explici un banc, atunci ori nu l-ai spus bine ori nu e bun

bancul? Prin urmare, nici această carte n-ar trebui explicată suplimentar. Totuşi, având în vedere că e prima mea carte, o să fiu mai precaut şi o să mă divulg.

Speranţa mea e ca, dacă ai ajuns până aici cu lectura, să fi rămas cu una din următoarele:

- ai observat că e foarte uşor şi foarte posibil să începi o campanie pentru o cauză în care crezi;
- ai o listă de câteva cărţi pe care o să le citeşti în perioada următoare;
- ai postat un *book selfie* pe Facebook (vreau să ajungem la 10 000 de *book selfie*-uri, aşa că mă bazez pe tine);
- te-ai molipsit cu îndrăzneala de a promova cititul şi ai curajul să rupi una din paginile următoare şi să le lipeşti la tine în birou, la tine în scara blocului sau pe uşa de la clasa ta (dacă le vei pune, m-aş bucura să ne trimiţi o poză);

Deja avem trasate câteva idei pentru următoarele acte din cadrul campaniei. Poate când o să ajungem la numărul douăzeci, o să scriu o nouă carte. Ce ştiu, în schimb, cu certitudine e că nu le vom putea face fără ajutorul tău. Aşa că

intră pe pagina noastră de Facebook şi vezi cum te poţi implica :). O să fie cool, ne vom distra.

CĂRȚILE
PE FAȚĂ

”Cărțile care te construiesc ți se citesc pe față.”

Cărţile care te construiesc şi contribuie la formarea ta
ca om, iar apoi ţi se citesc pe faţă.
Se văd în felul în care zâmbim, în felul în care
privim, în felul în care înţelegem aceleaşi glume
sau ne întristăm la aceleaşi întâmplări

Adela Mureşan

Eliberează din carte această ilustrație și distribuie-o pe un ”perete” în lumea fizică

CUPRINS:

ACTUL 1:
Book selfie is a selfie with a cause 9

ACTUL 2:
Dacă nu mai pun mâna pe volan,
măcar să pun mâna pe o carte 39

ACTUL 3:
Îți face cinste să citești 53

ACTUL 4:
Șoc! șoc! șoc! 71

ACTUL 5:
Book selfie is the new selfie 85

ACTUL 6:
Asortează o haină la o carte 95

ACTUL 7:
Rețetă *à la carte* 109

ACTUL 8:
Cabinet stomatologic anticariat / anti-cariat 119

ACTUL 9:
La un semn deschisă-i cartea 125

ACTUL 10:
Reader-friendly 137

ACTUL 11:
Cartea *Cărțile pe față* 145